

מבריאתו של האלוהים

הדיון

היה ויכוח נוקב בין התנ"ך חוקרים ומדענים מאז דרווין הודיעה את התיאוריה שלו על האבולוציה של המינים של חיות ושל גבר.

החוקרים דורשים כי האלוהים הוא מוחלט, ויש האמת האולטימטיבית, אם משהו סותר את דברי האל, זה בטח שקר.

דרישה מדענים אם הפעלת ניסוי בדיוק אותו דבר כל פעם, פעם אחר פעם, התוצאה היא תמיד זהה, אז המסקנה הגיעו על ידי הניסוי הוכח כנכון, וכל דבר שסותר את האמת ברות הוכחה הזו חייב להיות שקר.

כל חיי היו לי הערכה חזקה של תיאוריות מדעיות, עובדות מוכחות, יש לי ידע קטן של רבים שונים של מחקרים מדעיים, האבולוציה הוא אחד מהם. לאחרונה, נמשכו בחקר התנ"ך, אשר נתן לי לקבל ולהבין כי האלוהים הוא האמת, וכל דבר שסותר את דבר האלוהים חייב להיות שקר. זו בעיה בשבילי, כי $4 = 2 + 2$, זה יכול אף פעם לא שווה 3, זה תמיד תהיה שווה 4. זה כמו מדע מכתובה. ברגע שהוכח באמצעות ניסויים זה חייב להיות נכון.

לכן, אני יודע שני האלוהים הוא האמת כמו מדע ברות הוכחה. השאלה ואז מציג את עצמו, איך שניהם יכולים להיות נכון אם אחד סותר את השני? זה הציג אותי עם אתגר, אם שניהם נכונים אז איך הם יכולים אולי להיות שהותאמו אחד לשני. בהתחלה זה נראה כמו מעשה בלתי אפשרי, אך במחקר שלי של התנ"ך, מצאתי כי רבים במסגרת ההבנות מלומדים התנ"ך היה של כמה פסוקים בתנ"ך היו בטעות, זה אומר להבין טוב יותר מה אלוהים אמר לא היה כמו שאלוהים התכוון המשמעות להיות. מימוש זה, עם אלוהים נותן לי כיוון, החלטתי ללמוד את התנ"ך כמו ניסוי מדעי. להלן מגלה התוצאה של דרך חדשה שלי לומד דבר האלוהים.

שבעת ימי הבריאה

כל אחד לששת ימי הבריאה משקף התקדמות מן דבר אחד למשנהו. במדע כאשר משהו מתקדם מצורה אחת לצורה אחרת, התקדמות זו נקראת "אבולוציה".

הבנה זו וכך מספרת כי ההסבר של אלוהים שהוא נכנע לששת ימי הבריאה הוא דרכו של אלוהים מראה לנו את התקדמות הדרגתית "אבולוציה" של הניצוץ הבריאה אל הטופס הסופי של היקום, דרך ששת הימים הראשונים של המניפולציות שלו.

לא תראה את ההסבר של אלוהים ששת הימים הראשונים של הבריאה במערכת כל סוג של סדר כרונולוגי, הם לא, הם הסברים מה, אלוהים, שעשה בהתקדמות של לקיחת היצירה שלו, "העמוק, או המים" מזו של H₂O המחוממים לזה של הכוכבים, כוכבי הלכת, ולאחר מכן מן הדברים דוממים צמחים חיים, בעלי חיים, ואז איש

היום הראשון של בראשית

בראשית ברא אלוהים את השמים ואת הארץ. בראשית 1:1

בפסוק הראשון, אלוהים מודיעה לנו, כי אלוהים ברא את העולם. למען האמת, למעשה. או שאתה יכול לנסח את זה ככה. "אני

אלוהים, יצרתי את היקום ואת כל אשר נמצא."

אלוהים ואז נותן לנו תמיכה בהצהרה זו שנעשו על ידו הפסוקים הבאים מכל שאר הספרים של התנ"ך.

בראשית הייתה המילה, והמילה הייתה עם אלוהים, ואת המילה היה אלוהים. ג'ון 1:1

נראה לי, ולהיות ye הציל, את כל הקצוות של כדור הארץ: כי אני אלוהים, ואין אף אחד אחר. נשבעתי בעצמי, המילה לא. הפה שלי בצדקת,

ולא אחזור; כי לי תכרע כל ברך, כל לשון להישבע. ישעיהו השליח-23

מה זה אומר לי, הוא שאלוהים ברא את היקום, למעשה, למען האמת. כי אני משוכנע דרך המחקר שלי על התנ"ך כי האלוהים

הוא האמת, ולכן אקבל היקום קרה לא רק, אבל כי זה נגרם יקרה, על-ידי ישות אינטליגנטית שאנחנו קוראים לו אלוהים, וכי האל הוא

האל היחיד, יש רק אלוהים אחד, אבל לו אין דרך אחרת.

מ מיקרוסקופיים כדי גלקטית

שני פסוקים אלה גם אומר לי משהו אחר, אשר מעולם לא שמתי לב לפני, זה עשוי לסייע לך להביא את הפיוס בין שני הצדדים

של הדיון בדבר התהליך האבולוציוני. אלוהים ברא את היקום ואת כל פרט אינסופי שלה, מן מיקרוסקופיים כדי גלקטית. זה אומר לי לכן

שהיקום הוא אלוהים, פשוט כמו האלוהים הוא האמת, אז גם היקום חייבת להיות האמת. כאשר מדען מסתכל על משהו כדי להבחין הבנה

של משמעות, זה היבט של התהוות של אלוהים, אשר בוחנת המדען. אבולוציה היא רק אחד של מדעי זה אנשים לחקור כדי להבין איך זה

עובד.

ארבע שאלות של מדען

המדען אינו עושה דבר יותר התבוננות אשר ברא, ושאלת ארבע שאלות; "איך, מה, איפה ומתי", ובכך שיש שאלה את השאלה

הוא לאחר מכן ההכנסות כדי לחקור ולחקור היבט זה של יצירת האל שאליו הם מחפשים את התשובות האלה.

בדיוק כמו התנ"ך מלומדים ללמוד, לחקור את המילים של אלוהים ואת האמת שלה, נתון לנו הספרים של התנ"ך, כמו אז לעשות

מדען מחקר, מחקר האלוהים ואמת שלה שניתנו לנו את היקום סביבנו. הפסוקים הבאים לעזור כדי לאמת הבנה זו.

כאשר הקים את העננים לעיל: מתי הוא חיוק את המזרקות של המעמקים: כאשר הוא נתן לים לצו החדש, כי המים אין לעבור את

המצווה שלו: מתי הוא מינה את היסודות של כדור הארץ: פתגמים 8:28-29

פסוקים אלה אומרים לי, מהו אלוהים אינו רק הבורא של היקום, אך כי הוא הקים גם את כללים או חוקים לגבי איך העולם עובד. המילה בשימוש הפסוקים הנ"ל, **"זה המים אין לעבור את המצווה שלי"**, אומר לי כי אלוהים הוציא למצווה המים לתפקד בצורה מסוימת.

ההתייחסות של הפסוקים הנ"ל **"המים"** אינו מתייחס האוקיינוסים של כדור הארץ אלא גם את הפעולות הבאות:

, כדור הארץ ללא טופס, ואת החלל; והיה חושך בפניו של המעמקים. רוח אלהים ועברו על פניו. **ונוטרט!** בראשית 1:2

זה זה, **"העמוק"**, כי אלוהים מתייחס. אסביר זאת בפירוט האחרון, אבל מו" **"המים"** מתייחס כאן הטופס כי מבריאתו של האלוהים לקח בניצוץ הבריאה, או בתור המדען מכנה זאת, המפץ הגדול. זה אומר כי בתחילת מאוד של הבריאה שאלוהים קבע חוקים מסוימים לפיו יעבוד היקום, בדרך כלל זה נקרא את חוקי הפיזיקה, כמו גם חוקים של הפיסיקה הקוונטית. לכן, כאשר מדען שמחפש התשובות לשאלות ארבע שלהם, **"איך, מה, מתי, ואיפה"** ואז הם עושים דבר יותר מאשר ניסיון להבין כיצד אלוהים גרם היקום לתפקד כפי שהיא עושה. למיטב ידיעתי זהו חיפוש אחר המילה האמיתית של אלוהים, בדיוק כמו לימוד התורה הוא חיפוש אחר האלוהים האמיתי.

אמיתה הראשונה של הבריאה

בידיעה כי אלוהים הוא מחבר חוקי הפיזיקה, אני שתרגמו אמיתה הבאים. אם אלוהים גרם התנך נכתב על ידי הנביאים מספר כתב את הספרים של התנך, אלוהים גרם היקום להיווצר, תפקיד כמו שהוא אלוהים ציווה כי זה צריך, ואז שניהם של אלוהים, ולכן שניהם חייבים להיות אמיתי.

אם שניהם ולכן מתבססים על האמת של אלוהים, אז איך הם סותרים? כאשר שני דברים נכונים אך סותרים אחד את השני ואז אחד מהם לא יכול להיות נכון. המדענים אומרים כי המדע שלהם הוא ברות הוכחה; לכן זה חייב להיות אמיתי, ואילו האלוהים הוא רק נכון אם יש אלוהים. אני יודע שיש אלוהים, הוא הראה לי דברים רבים במהלך השנים האחרונות שלא ניתן להסביר חוץ מזה להיות מונחה על ידי מודיעין מעבר לעצמי. לפיכך הקימו עוד קלישאה.

אמיתה השני של הבריאה

אם אלוהים ברא את העולם, ואז היקום חייב להיות של אלוהים ולא בתור שכזה חייב להיות אלוהים של. אם אלוהים גרם הנביאים לכתוב הספרים של התנך, ולאחר מכן מילות האל נכתב בספרים האלה חייבים שלהיות אמת, ולכן זה יהיה בלתי אפשרי של אלוהים לומר דבר אחד בדבריו כתוב הסותר מה הוא הקים את הבריאה שלו, הם להסכים אחד עם השני.

במדע הכל ברות הוכחה; לכן הגעתי למסקנה שזה לא מדע זה בטעות. כאשר אלוהים במקור דיבר עם הנביאים שלו, נתן להם את המילים לכתוב בספרים של התנך, המשמעות שלו כפי שמוכן על-ידי אותם נביאים מספר היה האמת. הבעיה כפי שאני רואה את זה, כי המילים הללו שם לראשונה בכתב, מה היום הן בעיקר שפות מתות, ולכן היו צריכים להיות מתורגם לשפות הנוכחי, שגיאה בתרגום המילים האלה התרחש. עם הנחה זו החלטתי ללמוד את התנך, במטרה להבין את המשמעות המקורית של האל. כדי לעשות זאת יש ניתחתי כל פסוק וגזר עד המילים הליבה שלו, והחלטתי באמצעות המילון האנגלי, כמו גם את קונקורדנציה תנך, יש את ההבדלים בין

המשמעות המקורית ניתנה על ידי אלוהים, מה הפסוקים לבוא אומר היום; בדרך זו מצאתי שגיאות רבות בספרי התנ"ך כפי הם מקבלים את הגירסה המקורית James המלך של התנ"ך.

כדור הארץ בלי צורה

והארץ היתה ללא טופס, ובהו; והיה חושך על פני העמוק. ועבר רוח אלהים על פני המים. בראשית 1:2

החל מזה הפסוק השני בספר בראשית, אלוהים מסביר את התהליך שהוא נהג להביא על שאנו מכירים מן בצורתו המקורית. זה מעניין כי יש קבוצה של מדענים אשר הראו כי אלפיות השניה היקום לאחר המפץ הגדול הייתה מורכבת נוזל הלוהטת, הדומה כל כך מקרוב מה התנ"ך אומר לנו, זה אני מקבלת את התיאוריות שלהם כפי שהוא נכון.

פסוק 1:2 לעיל ניתן לחלק לשלושה חלקים.

1. וכדור הארץ ללא טופס ריק;

2. החושך היה בפניו של המעמקים.

3. ורוח אלוהים עבר על פניו של המים.

בואו ללקט ההבנה מחלק אחד, ושעה ואז לשים הכל ביחד תוך הבנה מקיפה של כל.

בלי צורה

שלושה היבט של כדור הארץ

שימו לב, לחלק הראשון כי המילה "אדמה", משמש. אני מציע כי ישנם שלוש הגדרות של המילה "אדמה" משמש בתנ"ך.

1. "הארץ" הכוכב,

2. "הארץ" האדמה,

3. "הארץ" היקום כולו או את המקום שבו אלוהים גרם בניצוץ הבריאה להתרחש.

אני משוכנע כי המילה "אדמה", כמו בשימוש הפסוק לעיל מתייחס היקום בכללותו או לפחות את שם אלוהים קורא את המקום

שבו הוא ממקם את הניצוץ שלו של הבריאה. זה נתמך על ידי העובדה כי זה נקרא להיות ללא טופס, ובהו. אני שואל אותך, איך כוכב

ניתן ללא הטופס הריק? זה יהיה סתירה של משמעות.

אם תחפש את המילה "**כוכב**" במילון זה מוגדר: אובייקט אסטרונומי זה סובב כוכב, שאינה זורחת באור משלו. בשבילי הגדרה זו לא באמת נותן משמעות מספקת איזה כוכב לכת היא לעומת זאת. "**הארץ**" הוא המסה המצטברת של אבנים, מתכות וגזים הפגיש לגמרי על ידי מהמשיך לעבוד עבור סך חלקיו.

עם זאת, ניתן לראות, **בהתחלה - ניצוץ הבריאה**, היו **כוכבים** והיו אין **כוכבי לכת**. לכן, המילה "**הארץ**" בהכתוב לעיל אינו מתייחס לכוכב, אבל אל המקום שבו אלוהים גרם ניצוץ של הבריאה להצית לידי קיום. זה מסיבה זו שאנו אומרים שאלוהים ברא את היקום, בהתחלה לא היה שם כלום, רק חלל עצום, אלוהים גרם ניצוץ הבריאה ואת הריק הפסיק להיות **ריק בלי צורה**. החלק השלישי של פסוק זה מסביר מה האל. עושה עם היצירה שלו, לאחר הנחתה, בשחור, חלל של ריקנות.

חלל ריק

והארץ היתה ללא טופס, ובהו; והיה חושך על פני העמוק. ועבר רוח אלהים על פני המים. בראשית 1:2

המילה "**ריק**", אומר, "המכיל לא משנה, ריק, לא מאוכלס, ללא מילוי." המילה העברית המקורית, שהחליף המילה **void** היא **Bohuw** מה שאומר, "כדי להיות ריק. הגדרות אלה שני כשהשכנים במובן עם המילים, "**בלי צורה**." עם הבנה זו, אני מציע כי המילה "**הארץ**", משמש בפסוק זה, לא יכול להיות התייחס כוכב אחד, אבל המקום שבו אלוהים העביר את היצירה שלו, זה אומר שאלוהים קרא את המקום הזה, "**הארץ**" לפני הוא הציב את היצירה שלו לתוך זה. במילים אחרות, **וכדור הארץ ללא טופס, ובהו**; תיאור של המקום כי אלוהים מציב היצירה שלו, לא את היצירה עצמה. זכור זאת כאשר אלוהים מפנה אל האדמה בספרים אחרים של התנ"ך. שים לב שיייתכן זה לא תמיד על כדור הארץ או הקרקע אבל המלאכים איפה אלוהים שם היצירה שלו ואת היקום כולו אשר ממלא חלק גדול של החלל הזה.

זה גם ניכר מן ההגדרות לעיל כי המילה "**אדמה**", לא יכול להיות מתייחס באדמה, או קרקע, או כל היבט אחר של כוכב. זה משאיר עוד אפשרות אחת בלבד. המילה "**אדמה**", משמש בפסוק זה, מתייחס אל המקום שבו אלוהים נוטל היצירה שלו, לא רק אחד הכוכב. לכן ניסוח מחדש חלק זה של הפסוק לומר, "ואני היקום היה ללא טופס, ואת חלל ריק".

החלל או ואקום

? אתה מבין ההבדל בין המילים, **האין**, "**ואקום**" הם לא מתכוונים אותו הדבר.

המילה "**ואקום**" מוגדרת כ:

1- רווח ריק לחלוטין של חומר.

2. רווח שממנו יוסר כל האוויר או הגז.

מרחב הוא היבט של הבריאה, אשר יהפוך ברור בקרוב. החלל הוא ריק בגלל זה יש אטמוספירה; עם זאת, זה חייב של חמר. "חלל" אין טופס, ולא חומר, זה כלום. רעיון מופשט בוודאות, אבל עלינו לקחת את המילים אלוהים המשתמש בהמשעות האמיתית שלהם, ללא ניסיון לתת משמעות שמתאים ההבנה שלנו, אלא עלינו לכוונן את ההבנה שלנו כדי להתאים את דבר אלוהים. אחרי הכל, ההסבר כי אלוהים נותן לנו את התהליך שהוא היה מעורב להביא שאנו מכירים הוא איך אלוהים הוא לחנך אותנו. לקבל את דבר האלוהים כאמת ואת הבסיס שלך חקר כתבי הקודש על העובדה והבנה כי יבוא אליך בסופו של דבר.

החושך

והארץ היתה ללא טופס, ובהו; והיה חושך על פני העמוק. ועבר רוח אלהים על פני המים. בראשית 1:2

החושך היה בפניו של העמוק

המילים, "החושך היה על פני העמוק," אומר לנו שכאשר ניצוץ הבריאה אירעה, את אשר ה' גרם להופעת הריק" היה עטוף חושך. משמעות הדבר היא כי "הריק" ששום דבר? אינו נפלט אור, והיה כי הצורה הראשונית של מבריאתו של האלוהים אין כוכבים, אשר הוא המקור היחיד של אור ביקום הזה. לכן זה הגיוני כי אם כל זה בחושך ואז יכול לא היו כוכבים בצורה המקורית של מבריאתו של האלוהים.

המילה "החושך," משמש בפסוק זה, היא המילה מתורגמת העברית, "Choshek," מה שאומר, "לילה, יחשיך כמו בלי אור, עמימות." משמעות המילה "Choshek" גם היא, "מיזרי, הרס, מוות, בורות, צער, רשעות."

עמוק

והארץ היתה ללא טופס, ובהו; והיה חושך על פני העמוק. ועבר רוח אלהים על פני המים. בראשית 1:2

המילה "עמוק," תורגם מן המילה העברית, "thown, או תוב," מה שאומר על פני תהום, מסה של מים, הים הראשי, היצע המים התת-קרקעי, ומקום עמוק.

כי אלה המילים זה החלק השני של הפסוק, בראשית 1:2, הוא המשך של התיאור של החלק הראשון של הפסוק, אנחנו צריכים לשים את משמעותה בהקשר של מה שלמדנו מן החלק הראשון. לכן אני יצטרך לשכתב את החלק הזה של הפסוק כדלקמן: "והיה שם אין אור, אין כוכבים להאיר את הפנים של הריק של היקום" או כפי שכולנו מבינים עכשיו את פסוק זה: "ואת החושך מילאה את החלל, היותו חסר אנרגיה כולו אור." אבל כפי שניתן לראות מהגדרות בעברית, אתה יכול גם ניסוח מחדש זה כמו: "סבל, מוות, הרס, רשעות, היה על פניו של היקום."

תחילה שני חלקי פסוק זה שלושה פרקים, היא תיאור של איך היקום היה לפני אלוהים הצבת היצירה שלו לתוך זה,

"החושך".

החלק השני הוא אלוהים נותן תיאור של היצירה שלו ותובנה הראשון כמו מה זה נראה.

זוכר: העמוק הוא מה אלוהים קרא לראשונה את היצירה שלו, אלוהים ואז קורא היצירה שלו **המים**, לכן, "**החושך**" **צער**,

מוות, הרס, רשעות, היה מסביב את **המים**, אבל לא חלק המים. **המים** הם היקום שהוקם, נוצר שניות אחרי אלוהים הביא על קיומו.

. תן לי לנסות להסביר את זה בצורה יותר גרפית. החלל אינה היבט של אלוהים, זה לא רק חלל ריק של כלום לגבי שיש אין צורה ותוכן, הוא גם נטול אלוהים וכל אשר אלוהים מייצגים, אהבה, שלום, חמלה, הבנה, וכו'. המים או העמוק הוא של אלוהים, כי זה היצירה של אלוהים, יש כל-כך מייצג את אלוהים. זה הניגוד בין עולם ללא אלוהים, אחד עם אלוהים.

רוח אלוהים

והארץ היתה ללא טופס, ובהו; והיה חושך על פניו העמוק. ועבר רוח אלהים על פני המים. בראשית 1:2

רוח אלהים ועברו על פניו של המים. במבט ראשון את המילים האלו מרמז אלוהים או לפחות רוחו עבר או הועברו מעל פני המים, או את הפנים של הבריאה, כי יש סוג של תנועה מעורב, אבל המילים הללו אינם נותנים הרבה הסבר על מה אלוהים עושה, או את מטרתו.

זוכר: אלוהים נתן לנו הסבר של תהליך זה הוא נהג להביא על היקום, עכשיו אנחנו יודעים; לכן הכוונות שלו הוא לתת לנו הבנה, לפחות עד לנקודה. במבט ראשון, הכתוב לעיל אינו מופיע כי אלוהים אמר לנו הרבה בכלל. אם נעזוב את הפרשנות על זה מה ההבנה שאנחנו הנרכש? זה אומר, פרשנות זו של מילים של האל משאיר אותנו כל כך הרבה באפלה באשר להבנה כאילו אלוהים שמעולם לא דיברו בנוגע שלו תהליך הבריאה. לכן הטענה שלי כי השטן נתן איש מפרשנות לא שלם כדי למנוע מאיתנו בורים של האלוהים האמיתית.

עם זאת, אם אתה הולך העברית המקורית, הסבר גרפיקה יותר מה עושה אלוהים מגיע, זה אומר, **אם אתם מחפשים לאלוהים**

בחריצות. אתה תמצא אותו.

המילה "**רוח**", בשימוש ב פסוק זה מתורגם מעברית, "**Ruwach**", שבו יש מספר משמעויות תלוי איך הוא משמש משפט ואת

הנושא הפרט. לצורך פסוק זה, ובהקשר שזה מתורגם:

1. A רוח, או נשיפה של אלים,

2. לפוצץ, כמו לנשום, לגעת.

3. או להריח או להבחין,

4. לעשות עם הבנה מהירה.

5. הפיצוץ של האוויר, או סופה.

6. החיים, אבל רק על יצור רציונלי, "המהות של האל."

המילה **עלתה**, מתורגמת מעברית, "**Rachaph**", כלומר כדי לרבוץ על, רפרוף, ולנער. פירוש המילה **זגרה** נוסף להרהר או לתת מחשבה. חרוץ.

המים

והארץ היתה ללא טופס, ובהו; והיה חושך על פניו העמוק. ועבר רוח אלהים על פני המים. בראשית 1:2

המילה **"המים"** מתורגמת מעברית, "**מים**", מה שאומר, צעדים כאשר אלוהים "מעייין או בריכת מים" ליקום הזה, בניצוץ הבריאה שהוא מביא איתו הוא ה **מים או מים**, אשר הוא גוש נוזלי אשר מורכב **H2O הלוהטת**. זה **מים** כי הוא זה אשר אלוהים הביא לתוך היצירה.

אנחנו מכן יכול לשכתב את דברי הפסוק הנ ל אומר, "**אלוהים שקל המים, ואז נשימת אלוהים, התפוצץ על נגע המים של היצירה, עם רוח סערה של האוויר, שגרם המים רפרוף, נענע, כדי ספין לתוך מערבולות**".

זה נותן תמיכה התיאורית של המדענים מי מצביע על היקום התחילה בתור כדור מסיבית של נוזל הלוהטת, המהווה המילים בתנך אומר לנו. ואז אלוהים החלה נושבת עליה, ובכך מתחיל את המניפולציות שלו להביא היקום לטופס באופן כי אלוהים רצונות, לזה אני קורא **האל מבוקר האבולוציה**.

עכשיו אנו יכולים לראות יותר בבירור מה אלוהים מסביר לנו. רוח האל, או את מהותו של אלוהים, אינו נע מעל העמוק, אך אלוהים מתמרן הנוזל חם ערב לטופס מגניב כמו התענוג שלו, להיות מה שהוא רוצה שהיא תהיה, לא רק לאפשר זה מגניב, טופס על-ידי צרוף מקרים.

אני רואה את ספינינג והקמת מערבולות בתוך המים"" איך אלוהים מביא על ריבוי של גלקסיות. אם מסתכלים על התמונה של גלקסיה ספירלית, זה חייב את התמונה של מערבולת בתוך בריכה של מים.

המשמעות המקורית

הפרשנות הנ של האלוהים כפי שהוגדר על-ידי שימוש המילים העברי המקורי, נותן הרבה יותר עזים, גרפיקה תיאור של מה אלוהים מנסה להסביר לנו. השטן שמספר שקרים שלו במספר דרכים שונות, תוך שימוש במילים רק לתת הבנה חלקית של משמעות המיועד של אלוהים הוא אחד מהם. מעל הסבר זוהי רק אחת הדרכים שהשטן במאמצים למנוע אלוהים של איש

להיות חרוץ במחקר שלך של התנ"ך, שטן נסיך השקרים ואינה כוללת אלפי שנים כדי לדלל את דבר האלוהים. אף-על-פי התנ"ך מזוהם עם אלו סוגים של שקרים, אלוהים של היא עדיין שם, אתה צריך לקחת רק את הזמן, המאמץ כדי לחפש המשמעות המקורית ולתרגם בעצמך מה שאלוהים אומר לך. לא חוץ. מה שאחרים אומרים לך לגבי המשמעות של הכתוב.

לזכור עם זאת: רק דרך ישו בתור המדריך יהיה לך סיכוי למצוא אלוהים של. בעודכם בוחנים, להתפלל לאלוהים, לבקש ממנו הדרכתו בכיוון כדי העבודה שלך, כמו גם לתת לך הבנה. רק בהבנה יכול אתה למצוא את אלוהים ההבנה מגיע רק למי להסתכל לאלוהים ולתת התפילה והפולחן זה שיצר אותך.

זוכר גם: האלוהים היא אמת, אז אם במחקר שלך המשמעויות של המילים לספר סיפור שונה מאשר מה הבנת מהילדות שלך, האלוהים נכון, ההבנה שלך עשוי לא להיות מבוסס על האלוהים האמיתי. אבל במקום זאת על עיוות, וזו אחת הדרכים שנמצאת על-ידי השטן. זה בשל כך שאלוהים רוצה שאנחנו חוקרים בחריצות, כך נשיג ידע והבנה, על מנת להסיר את אמונות השווא סיפר לנו על-ידי השקרים של השטן. אתה חייב להאמין כי האלוהים הוא הנכון, לקבל את התנ"ך מחשיב את דבר האלוהים, אלא כי זה גם נפגמה על ידי השקרים של השטן. זה ידרוש השקעה של זמן ומאמץ על החלק שלך, אבל אם אתם אוהבים את אלוהים, עבודה כל כך אז יהיה קל עבורך.

עבר על פניו של המים

זו הסיבה מדוע אני מקבל "**המים**" מדוברות בפסוק זה הוא למעשה הנוזל הלוהטת, H₂O, הבריאה, אלפיות השנייה לאחר שהקב. שעבדה באותו לספר לנו ברגע הבריאה בלבד היו קיימים שני רכיבים, מימן וחמצן, שזה רכיבים אלה הצטרפו יחד כמו H₂O זה הצורה התחלה של שמים וארץ, למה אלוהים מתייחס היצירה שלו כמו "**מים**".

ויהי אור

ואלוהים אמר ויהי אור: ויהי אור. בראשית 1:3

המשמעות הראשונה "הרוחני"

המילון האמריקני מגדיר את המילה "**אור**", מודעות רוחנית; תאורה, **אזשמצאתי** המספק מידע או הבהרה.

אז במשמעות אחת של כאשר אלוהים אמר "**ויהי אור**", הוא לא מתייחס ל קרינה אלקטרומגנטית או אור גלוי, אך במקום זאת, הוא מתייחס האור של הבנה, ידע, ואני התעוררות רוחנית של אהבה, תקווה, אמת, אושר, אשר יהיה המשקל מונה של ההגדרה של המילה "**החושך**". אשר נתתי בעבר.

בקיצור, אחד אפשרי משמעות כאשר אלוהים אמר "**ויהי אור**" הוא מתייחס את עצמו ואת הופעתה שלו ליקום הזה, שהיה עד כה הריק של האור שלו, אשר טוען כי זה בעצם מתייחס התעוררות רוחנית, אם תשים אותו יחד עם האחר מילים אנחנו שהוגדרה קודם לכן.

המשמעות השנייה "קרינה גלויה"

המילה "**אור**", משמש בפסוק זה תורגם מן המילה העברית, "**Owr**", שפירושו "זוהר, אושר, חכם, נקה, באור יום, ובוקר א"

אז כמובן המשמעות השנייה היא כי היה אור סוג קרינה אלקטרומגנטית. שקול את החלל לפני אלוהים הצבת היצירה שלו לתוך זה, חושך מוחלט, העדר של כל האורות, והכדורסל ולאחר מכן בפיצוץ של אור וחום, המפץ הגדול, או כמו לתאר את זה, ניצוץ האל הבריאה.

אני משתמש במילים שנותנות ויזואליזציה גרפי של אירוע זה, אני מקווה שהצלחתי, כי ברואה את זה כמו שזה היה, תוכל להבין טוב יותר מי זה אלוהים לבין היכולות מדהים כי הם של אלוהים. זה מכאן תבוא להכיר את אלוהים באופן אישי, אינטימי, וזה הסוג של מערכת יחסים שהאל רוצה לדבר עם כל אחד מאיתנו...

השלישית כלומר "מצב של מודעות"

המילה "**אור**" יש גם המשמעות, מצב של מודעות או הבנה, במיוחד כאשר נגזר ממקור מסוים, כגון תשומת הלב הציבורית או גנרל הידע, כמו **שמדברים על**.

כאשר אלוהים מביא אור לתוך היקום. הוא מביא למודעות, באמצעות הידע וההבנה הזאת, שהיא כפי ההגדרה בעברית אומר לנו.

אני סבור כי כל שלוש משמעויות נכונים. לא רק אלוהים הביא אנרגיה אלקטרומגנטית לתוך הריק כהה זה היה קיים לפני שהוא הציג היצירה שלו, אבל הוא גם הביא איתו, התעוררות רוחנית, ועם הקרן של מודעות של מי הוא, מה שהוא מייצג. זה מייצג שלוש משמעויות בו-זמניות לאותו אירוע. היבט זה של הפסוקים בעל משמעויות מראה דרך הרבה ספרים נוספים של התנ"ך כמו גם.

חילק את האור מתוך החושך

אלוהים ראה את האור, שזה היה טוב: אלוהים לחלק את האור מן החושך. בראשית 1:4

זוכר: . אלוהים נתן הסבר של תהליך זה הוא נהג להביא את הניצוץ של היצירה הראשונית בצורתה המקורית ליקום כוכב מלא שקיים היום. אלוהים גם מראה לנו, כפי שהוא ניכר מהאמור לעיל, כי אין יותר ליקום הזה מאשר רק הפיזי שלה לבנות, אבל גם משהו בעלת אופי רוחני.

ו אלוהים קרא את אור היום וקרא החושך בלילה. בערב, בבוקר היו ביום הראשון. בראשית 1:5

פסוק זה הוא המשך והשלמה של הפסוקים הקודמים. לכן, עליך להשתמש את ההגדרות של המילים הקודמות, כדי לתת משמעות למילים של פסוק זה. מצאתי כלום בספרי התנ"ך שבו אלוהים או אלוהים נתן הגדרה של כמות הזמן יום של יצירה המורכבת... אם למישהו באופן שרירותי לתת הגדרה, אשר לא תחילה ניתנה על ידי אלוהים, היא לשים מילים לפיו של אלוהים. זה ידוע בשם "**חילול השם**".

. תחשיב את זה: החלל היה היעדר כל האור, משמעותה כולו של איך ניתנת להגדרה. אלוהים קרא העדר האור **האפלה**.

ניצוץ הבריאה מביא את ההפך של החושך, וזה לעמדתו. לכן אלוהים נותן שם כל גילוי ההיבט מלא של ניגוד זה. השיחות אלוהים "אור" "יום" האל "החושך" קורא "לילה". זה נכון של הניגוד בין האל הרוחני לבין הרוע ללא אלוהים, כמו הנוכחות של קרינה אור, ואת העדר אור קרינה. כאשר אנו חושבים על השמיים ביום שמש מלא, והשמיים נעדר השמש כמו הלילה, אנחנו נמצאים שיזכירו על ההבדל בין הניגוד סטארק של עולם ללא אלוהים, ואחד עם אלוהים.

בפעם הבאה צופים בשמש לרדת בערב, זכור, כי זה אלוהים רוצה להזכיר לך החדות של אור כהה, טוב ורע, ידע ובורות.

היום שמימית

אדוונטיזם יום השביעי, לפרש את המילה "יום" כמו בשימוש שבעת ימי הבריאה, יום כדור הארץ של 24 שעות. מצאתי שום דבר בכתובים התומך ההגדרה המילולית הזאת; עם זאת מצאתי הסבר אחר מדוע אלוהים מונה שבעת ימי הבריאה.

כאשר אלוהים מחלק את האור מן החושך, הוא מראה את ההבדל בין חלל היקום נוכחות של אלוהים, היקום עם הנוכחות של אלוהים. הוא ואז נותן להם שם של יום ולילה, זה הוא גם, כמו ההגדרות האחרות מציעה, פרידה של כאשר השמש נמצאת בשמיים וגם כאשר הוא לא. מה אתה צריך לזכור עם זאת נמצא כאן כי הפסוקים הנל הסבר של היום הראשון של הבריאה, ויש לכן אין שמש, או כוכבים עדיין. הם לא נוצר. היקום הוא עדיין בצורת כדור ענק של נוזל חם, "**עמוק או המים**". אז למה ואז אלוהים נותן אותו שם כמו להיות ביום הראשון?

מי שרוצה להגיד לי את זה על זו הצגה של ניגוד בין יום ולילה, ואני יקום בלי אלוהים, היקום עם אלוהים, שגויה. יש עוד פסוק בתנ"ך שנותן תמיכה לרעיון הזה של הניגוד יום/לילה עם זאת.

, יהיו בלילה אין שם; וטוב שהם לא נר, גם אור השמש; עבור שהאל נתן להם אור: ו הם תשלוט לעולמי עולמים. התגלות 22:5

פסוק זה אומר לי, מהו כי כאשר הישן וארץ נפטרה, וארץ חדשה יהיה צורך של שמש או ירח, כי כבר לא יהיו ניגוד בין טוב לרע להיזכר, על כל הרע הוסרו, אז יהיו רק אלוהים ואת תהילתו.

אני מציע כי אלוהים לא נותן שם או מספר שאינו הושג במהלך זה השלב הראשון של הסברו של הבריאה של היקום, לכן לא לתת כל הגדרה לגבי משך הזמן שהתרחש, אלא כדי להעניק שם ההיבט הראשון של משהו אחר גורם שאלוהים להתרחש לאחר שסיים את ההיבטים הפיזיים של החדת המים של הבריאה.

זה המילים "**בערב, בבוקר היו ביום הראשון**", אני משוכנע דרכו של אלוהים הקמה של השוואה או סמליות בין ששת הימים הבריאה אלוהים מאומצת, היום השביעי כאשר לנוח, שישה ימים בשבוע אשר אלוהים נתן לאדם עבודה, היום השביעי בשבוע הזה אלוהים מצווה את השאר איש האל.

על ידי מתן מספר זה הוא אז נושאת קדימה לתוך היצירה של שבוע 7 יום. אני רואה את זה בתור העוסקות הממסד של המושג, "**בעוד 6 ימים אשר תעשה כל העבודה שלך, אבל ביום השביעי אשר תעשה עבודה, אבל לנוח על יהוה אלוהיך, לשמור את יום**

השבת הקדוש במילים אחרות, אדם ואז נצטווה ב הדיבר הרביעי להתבונן שבת ביום השביעי הזה יום הקודש קידש על ידי אלוהים. אז זה אומר לי כי הפירוש שלי הוא המספר הנכון. לכן אני אומר כי היום של כדור הארץ, חשכה בין ערביים, הוא רק סמלי השמימי היום והלילה. האלוהים הנצחי נצחי-כדי-הנצח, יש אין יום לתת משך זמן.

"יום" שניתנו על ידי אלוהים, הסברו של התהליך הוא בשימוש הבריאה של היקום, היא להציג את החדות של יקום עם הנוכחות שלו, **"לילה"** יקום בתוך העדר הנוכחות שלו. האיש רק מסוגל להתבונן **"יום"** באופן סימבולי, אז אלוהים מספק לנו האמצעים לעשות את זה, כאשר הוא מונה שבעת ימי הבריאה.

הקמת את יום השבת

ו אלוהים קרא את אור היום וקרא החושך בלילה. בערב, בבוקר היו ביום הראשון. בראשית 1:5

כאשר אלוהים יוצר של שמירה על יום השבת, כפי שתארנו זה הפסוק, הוא יוצר דרך עבור האדם להבין את משמעותו. מאת הנוגעים הימים של כדור הארץ, זה של היצירה, על-ידי הצגת הניגוד של היום ושל הלילה, אלוהים הוא מסוגל לתת הסבר על איש האלוהים של ההמצאה של שבעה ימים בשבוע, כך האדם יכול להבין ברצון וכדי לציין את הניגוד בין "טוב, הרע" למה זה היבט של להיות "טוב" בהתבונן את יום השבת ביום השביעי, בדיוק כפי שאלוהים עשה לאחר העבודה שלו של הבריאה.

יש שאלה שאלתי, למי לתת כזו חשיבות משך יום של היצירה, ברצוני לשתף אתכם. **מה זה משנה כמה זמן תקופת זמן יום**

הבריאה יש? מטרתו של האדם היא לתת סגידה לאלוהים, וזו הסיבה שאלוהים ברא אותנו, בשביל הנאה לא שלנו. באיזה אופן לדעת את כמות הזמן ביום הבריאה תורמת לפולחן האל? אלוהים יודע כמה זמן זה, זה רק בשביל אנשים לציית לו שבעה ימים בשבוע כפי שנמדדו על כדור הארץ, יש שישה ימים לעשות את כל העבודה שלנו, אבל תנוח על אלוהים ביום השביעי. לעשות את זה אינו דורש ידע של איך אלוהים אומר הזמן שמימי.

כי אדוונטיסטים יום השביעי כל כך עסוקים היבט זה מיותר של אמונתם מושך אותם במרחק מה חשוב באמת. אם אלוהים היה רוצה אדם להבין את משך הזמן של אחד מהימים השמימית שלו, הוא היה שורד שברור בבשורה הקדוש שלו. כי הוא לא מאוית זה אומר לי שזה לא משהו כי אלוהים מוצאת חשוב לאדם לדעת.

אני רואה את זה כמו אחר שדרך לשטן הזה יש השפעה על אלו של אדוונטיסטים את-יום השביעי ואחרים אשר מאמינים שאלוהים נותן מספר לכל יום של יצירה כדרך של חשיפת העברה ברורה של זמן. השטן גרם להם לשלב הזה משמעות שווא כדי להסיח את דעתם של האלוהים האמיתי, ובכך תבוא עם קבלת מעוותת כמה זמן לקח האל לברוא את העולם. את העיוות הזה, מושגים כגון **"אבולוציה"** מופיעות יהיה שקר, כאשר למעשה, התהליך שאלוהים משתמש להפוך את היצירה שלו מהטופס הראשון שלה של נוזל חם, (H₂O), או כפי שאלוהים קורא לזה **"העמוק או המים"**, להשיג את מה שהוא היום, באמצעות המניפולציות של אלוהים ביד השניה שלבים (בימים) כי אלוהים גרם היצירה שלו לעבור הוא דוגמה של התהליך האבולוציוני.

"אבולוציה" מוגדרת בתור: התפתחות הדרגתית של משהו לצורה מורכבת יותר או טוב יותר.

כאשר משהו מתחיל טופס אחד, ואז על פני תקופה של זמן, שינוי צורה אחרת, זו אבולוציה. עקב העיוות של השטן של המילים של הפרק הראשון בספר בראשית, רבים מאמינים כי היקום נוצר ב- 7 ימים כפי שנקבע על האדמה של 24 שעות. עם כגון אמונה, אבולוציה הופכת בלתי אפשרית; לכן הם חושבים שזה שקר, כאשר למעשה הוא העיוות הוא השקר.

כאשר אדם מבינים שבע היום / השבוע כפי שאלוהים הקימה עם מסלולים את הירח-האדמה, את מחזור 28 יום וכתוצאה מכך, אדם יכול לשמור על שבוע שבעה ימים כמו ליצן סמלית, מתוך הכרה שבעת ימי של האל הבורא הבריאה. היום השביעי של השאר הוא גם סמלית של אלוהים נחה ביום השמימי השביעי לאחר הוא סופית הבריאה של היקום בצורה שיש לנו כיום. כאשר אדם שומר השבת, כפי שהצטווה על ידי אלוהים, אנו מראים שלנו קבלה של אותו היוצר, וכן קבלה של הסמכות שלו עלינו, כמו הבורא.

מאת לא שמירת השבת-היום והשעה שבהם יש לו שצוין והוא קידש, היא להראות שלנו חוסר כבוד אלוהים. כאשר אתה לשמור בכל יום אחר או אין יום השבת שלך, ואז אתה מכחישים שאלוהים הוא היוצר שלך. אם אתה לא מכיר בעובדה אלוהים בתור היוצר שלך, אז איך הוא יכול להציע? לך הישועה שלו כמו ניתנה לנו על ידי הדם של ישו על הצלב? אני תומך בהמשך סברה זו עם הפרשנות הבאה של למה אלוהים למעשה לספור את הימים של הבריאה.

היום הראשון של השבת

בערב, בבוקר היו ביום הראשון-בראשית 1:5

אני מציע כי פסוק זה הוא לא במקום ביחס ההסבר קודמות אשר אלוהים נתן בתמרון שלו מימיו של הבריאה. אלוהים כבר הסביר לנו מה הוא עשה ביום הראשון לבריאה, למה אז הוא מילה פסוק זה כאילו היום רק מתחיל? זה התשובה לשאלה זו שנותנת בהירות באשר למה אלוהים נותן לנו את המילים האלה לאחר עבודתו ביום הראשון מתבצעת במקום בהתחלה לפני הוא מספר לנו על העבודה שלו.

אלוהים אינו שומר זמן כפי שאנו עושים ב- 21st המאה, המתייחס השטן ניסיון לשכתב את חוקי והשעות של אלוהים. לאלוהים יום חדש מתחיל חשכה, או כאשר השמש הולך מתחת לאופק, כבר לא ניתן לראות. יום חדש ואז ממשיך בחשכת לילה, בוקר, או זריחה, ולפנים ביום כאשר השמש נמצאת בשמיים. כאשר השמש ואז יורד שוב, זה הסוף של היום הקודם לבין תחילתו של יום חדש נוסף.

כמו בראשית 1:5 הוא חריף, זה מרמז כי היום רק מתחיל, אבל מדובר בסופו של האל הסבר על מה הוא כבר עשה. אם אלוהים היה חריף זה כמו ביום השני, ואז זה יהיה הגיוני יותר ב- numerating היום הראשון. מגיע בסוף היום הראשון, זה מרמז כי יש משמעות אחרת, מלבד המספור של ימי הבריאה.

הקמת שבע היום / השבוע

כמו שכבר הצעתי, יש לעשות עם כינונו של השבוע יום שבע, המטרה אשר הוא שמירה על השבת. אם תסיר את הירח מן השמים, ואת מחזור עשרים ושמונה יום שלה, לך לחסל את הסיבה לכך שלאדם יש שבוע יום שבע. יש אין מופע שמימיים אחרים בשמיים מעל האדמה שייתן סיבה שבוע יום שבע על פני כדור הארץ.

אלוהים לא יצר שבוע יום שבע כדי להתאים עם המחזור של הירח במסלולו סביב כדור הארץ, הוא גרם הירח למסלול כדור הארץ בעוד עשרים ושמונה ימים כדי להתאים עם שלו לששת ימי המעשה, יום אחד של מנוחה, במילים אחרות, אלוהים גרם הירח למסלול כדור הארץ, להקים את שמירת השבת, הוא נתן מספר לכל אחד ימי הבריאה, בסיס של הרעיון של שישה ימי עבודה, ויום אחד של מנוחה.

כאשר אלוהים ברא את העולם, הוא יצר כוכבי לכת, כוכבים, גלקסיות, אך הוא גם יצר שבעת הימים של השבת. לכן, ביום הראשון של היצירה, אלוהים אומר לנו, הוא יצר את השמיים והארץ, ואז הוא מתחיל להראות לנו את היצירה הזו, מניפולציה איך שהוא גרם זה טופס במה יש לנו היום. כאשר הוא מונה ביום הראשון הזה הוא גם יצר הרחוב הראשון של קרן השבת.

מה שאני מנסה לומר הוא כי אלוהים ברא את השבת, באותו זמן הוא ברא את העולם. השבת אינו יום זה אלוהים פשוט בחרו מתוך שבעה, והחליט שזה יהיה היום של השבוע שבו עלינו לשמור את השבת; הוא יצר את השבת, בלוק אחד בכל פעם, לצד יצירתו של היקום. זו הסיבה מדוע לשמור על השבת ביום השביעי של השבוע כל כך חשוב לאלוהים. השבת היא חלק של הבריאה, כל טיפה כמו הכוכבים, כוכבי הלכת, ואני איש רעיון זה נתמך כמו כל אחד הימים הנותרים הוא הסביר.

ביום השני של הבריאה

הרקיע מהלכת

זכור: הטופס המקורי שלקח היקום היה זה של נוזל אבל בסוף זה נגמר, או במים.

אמר אלוהים, תן להיות שם הרקיע בתוך המים, ולתת לזה לחלק את המים מן המים. בראשית 1:6

שימו לב: בשלב זה, במהלך ההסבר של האל הזה מה שהשיג על היום השני של הבריאה, האל עדיין מתייחס זה אשר הוא

יצר ככתוב "המים", שאומר לי את זה הכוכבים, כוכבי הלכת עדיין צריכים טופס.

את דומה אינטלקט.

בפסוק לעיל אלוהים הוא חושף את מחשבותיו אלינו, אומר אלוהים, תן לי להניח את הרקיע, אבל לא כתוב כי הוא או היא הצבת

של הרקיע. אתה מבין את ההבדל? בפסוק הבא, בראשית 1:7, עם זאת, אלוהים אומר לנו כי הוא אז במקום הרקיע. אלוהים הראשון

הקולות למחשבותיו, מה שמרמז כי הוא התבוננות ולמידה של היצירה שלו, אז הוא עושה את זה שנתן בחשבון. בדרך זו נוכל להשיג תובנה המחשבות של אלוהי היקום. כאשר הם אומרים את זה, אלוהים רוצה קשר אישי ואינטימי עם כל אחד מאיתנו, לחשוף את מחשבותיו אלינו, אני מרגיש את דומה של האינטלקט עם אלוהים, בקיצור, אני מרגיש שאני מכיר אותו יותר טוב בשבילו נתקל משותף שלו חשבו אנחנו אותי.

החלל החיצון

המילה "הרקיע" תורגם מן המילה העברית, "ראקיה", מה שאומר, המרחב, או שטח. עכשיו ידו של אלוהים, הוא ממקם את הרקיע, או של מרחב בין המים, ובכך להפריד אותם אחד מהשני. כאשר אנו חושבים על החלל החיצון, אנחנו חושבים של אזור שמפריד כוכבי הלכת בין אחד לשני, ואת הכוכבים מהשמש, ואז עוד יותר את הכוכבים אחד מהשני כמו להיות בחלל החיצון. לכן, מן הרקיע הזה, שהוקם על ידי אלוהים, הוא מה שנקרא מהחלל החיצון.

. זה על ידי הרעיון הזה של המרחב, אשר אני מציע הוא אלים דרך לומר. לנו את החלל הזה יש צורה, חומר... המדע אומר לנו כי שטח ריק אבל זה לא חלל ריק. החלל מתמלא עם אנרגיה בצורה של קרינה אלקטרומגנטית, ועם חומר כגון הכוכבים, כוכבי הלכת, אבל החלל יש חומר משלו גם כן ולכן יש לו את היכולת לחלק את המים מן המים. אני רואה שטח בתור איזה מדען מתייחס כאל אנרגיה אפלה, חומר אפל.

המשל של בלון

. תחשיב את זה: אם אתה לוקח בלון לפני שאתה מפוצץ אוויר לתוך זה, הצדדים של הבלון נוגעים; במילים אחרות, יש רווח בין הצדדים של הבלון. כשאתה נושף אוויר לתוך הבלון, הצדדים מתרחקים. בדרך זו יש להציב רווח בין הצדדים של הבלון. האויר תנשפי לתוך הבלון יש מסה, חומר; אחרת זה לא יהיה מסוגל לנוע בין הצדדים בנפרד. אנו יודעים כי האויר מורכב של מספר גזים שונים אשר נגזרות אטומים.

הרקיע אלוהים נוטל בין המים כדי לדחוף את המים מן המים, יש גם חומר, אחרת איך זה יכול לדחוף מפני המים. זה מסיבה זו כי אני רואה את התיאוריה של חומר אפל, אנרגיה אפלה נותנת תמיכה, נוספו הבנה האלוהים כפי שזה נתון בספר בראשית.

הרעיון כי רווח יש לחומר מוצג נכון בהתיאוריות שהוצגו על ידי הוקינס Steven שבו הוא מראה איך החלל היא מעוותת או מעוות על ידי הכבידה. מקום ליד חור שחור חושף את העיוות הזה בצורה הטובה ביותר. אם שטח יש תוכן, ולכן יכול להיות מושפע על ידי כוח המשיכה, ואז המרחב אינו חלל של ריקנות אבל חלק מבריאתו של האלוהים, כמו הכוכבים וכוכבי.

ו אלוהים עשה הרקיע, ומחולק המים מן המים אשר היו תחת הרקיע מן המים אשר מעל הרקיע: וזה היה או בראשית 1:7

כפי שאתה יכול לראות, בפסוק זה אלוהים אומר לנו כי שקילת הצבת של הרקיע, הוא מכן ממשיך לעשות זאת.

המילים, "אלוהים ברא את הרקיע", אומר לנו כי הרווח הקיים בין כוכבי הלכת, הכוכבים, הגלקסיות, לא קרה רק כי הם מרחק אחד את השני, אבל אלוהים "תוצרת הרקיע". מן הרקיע, (חלל), הוא יצירה של אלוהים בדיוק כמו כוכבי הלכת, והכוכבים

היצירה שלו. אם משהו לא "עשה", זה מתקבל על הדעת כי יש לו חומר. רק כי האדם לא יכול לראות או להרגיש "שטח" לא עושה את זה כל פחות אמיתית ואת העובדה כי זה יכולים להיות מעוותים על ידי כוח המשיכה נותן הוכחת עובדה זו.

התהליך האבולוציוני של אלוהים

הצבת הרקיע בין המים היא צורה של האבולוציה. בתחילה זה היה גוש מוצק של נוזל, ואז, ידו של אלוהים, הנוזל מחולק גושים של גושים רבים של נוזל. זה הלך מצורה אחת על פני תקופה של זמן טופס אחר, עדיין שמירה על היבטים של הטופס הראשון, אשר ההגדרה של האבולוציה. המילה "אבולוציה" מוגדרת בתור: דרך שינוי הדרגתי ופיתוח, צמיחה, התקדמות, התקדמות, או קידום.

אלוהים גרם מרחב להפריד את נוזל או מים אחד מהשני. נסו לדמיין את זה במוח שלך. קודם אתה צריך כדור מוצק של נוזל חם ארוחת ערב, יצירה של אלוהים, אלוהים אז ההכנסות לתמרון אותו על ידי פיצוץ עליו עם רוח סערה של נשימה, גורם לו והתעוררות ו-shake, הגורמת הנוזל להפרדת לתוך שפע של מערבולות, ולאחר מכן הוא ממקם את הרקיע לתערוכות, הגורמת את מערבולות נפרדים אחד מהשני. אני חושב על כל אלה מערבולות כמו ויוצרים בסופו של דבר לתוך מיליארדי גלקסיות הקיימים בעולם כיום.

משל קערת מרק

דרך אחרת אתה עלול למצוא בצורה קלה יותר ב להמחיש זאת היא בתוך קערת מרק חם. קערת מרק יש לך נוזל חם, עם אדים העולה ממנו. כשאתה נושף בתוך נוזל זה, אדוות טופס בקערה. אם תנשפי ואפילו קשה יותר, מערבולות יפתחו. אם מניחים את הכפית שלך ב להוציא חלק המרק, אתה ואז תנשוף על זה, כדי להאיץ את תהליך הקירור, כך שתוכל למקם אותו בפה שלך מבלי לשרוף את עצמך.

זו נושבת על המרק נותן הבנה ויזואלית של מה אלוהים עושה את היצירה שלו לתמרון אותו לתוך קירור מהיר ועל ובכך יוצרים כמה שהוא רוצה זה טופס ולא להשאיר זאת הזדמנות מקרית איך מתקרר וטפסים.

היום השני של השבת

ו אלוהים קרא הרקיע גן עדן. בערב, בבוקר היו ביום השני. בראשית 1:8

אז אלוהים הסתיים שלו לידות של היום השני. תחשוב על מה שאלוהים עשה ביום השני. "המים", אשר שם כי אלוהים קורא את היצירה שלו, כפי שנקבעו ביום הראשון, מתחילה ביום השני כמו נוזל חם סופר, H₂O. במהלך המניפולציות שלו ביום השני, אלוהים נושבת על הנוזל, אשר מאיץ את תהליך הקירור, וגורם גם את מערבולות או גלקסיות לטופס. זה בתהליך זה של האל יצירת שינוי מצורה אחת, (טיפה מוצק של מים), בקטע הזה של צורה אחרת, (גושים קטנים רבים של מים), אבל עדיין אפשר לזהות גם היבט של צורתו המקורית. זוהי ההגדרה של האבולוציה.

כפי שאתה יכול לראות בניסוחו של פסוק 1:8 (בערב, בבוקר היו ביום השני.) כמו במקרה של היום הראשון, הניסוח מרמז כי היום רק מתחיל לא ייעשה. חשוב על כך באור הזה, כל אחד ימים של האל גורם שני דברים להתרחש. הראשון הוא שלו מניפולציה של

היצירה שלו, המים, והשני הוא מייסד גוש קרן שבעה ימים בשבוע, או בלוק קרן של המצווה הרביעי, תוך שישה ימים ye אעשה את כל העבודה שלך, אבל ביום השביעי ye אעשה עבודה, אבל לנוח על יהוה אלוהיך. ביום השני של השבוע שהומלץ היום השני של הבריאה היא לחסום הקרן השנייה של השבת. חושב שבע היום / השבוע כסמל שבעת ימי האל הבריאה. אנחנו כבני אדם לא יכולים להבחין שבעת ימי האל הבריאה אלא באופן סמלי. זה מסיבה זו כי אלוהים הוקמה השבוע יום שבע, שבו אדם יכול לצפות.

איפה נמצא גן עדן

הרכיב או חומר הבריאה אלוהים המשתמש ביצירתו של היקום היה המים או את H₂O. גן עדן הוא מצד הרקיע או לרחבת שמפריד בין חלק אחד של המים מן האחר. זהו מופע נוסף התומך בקשר להצעה שלי. המשמעות של המילה "אדמה" כמו בשימוש עד כה הסבר של אלוהים של איך שהוא הביא על היקום, אנחנו יודעים, המקום או את החלל הנצחי במקומות אילו אלוהים את היקום כולו, לא רק הכוכב יחיד.

יש משהו אחר. אלוהים רק גילה לנו בפסוק זה. הוא רק אמר לנו איפה גן עדן. גן עדן הוא הרקיע, או לרחבת בין וכי המפרידה בין שאר היקום אחד מהשני. אם תיקח את המחשבה הזאת, עדן לרקיע, אשר מחלק הכוכבים אחד מהשני, והשמש, זה לרחבת המחלק את השמש שלנו מן הכוכבים בגלקסיה הזו, וזה לרחבת שמפריד בין הגלקסיות אחד מהשני. אם אתה לוקח את הרעיון הזה מהכיוון הנגדי, גן עדן הוא לרחבת המחלק את אחד מהשני אטומים אלקטרונים מהגרעין. עדן נמצא בכל מקום; זה אפילו בתוכנו, הפרדת בכל אטום של הגוף שלנו אחד מהשני.

? אתה זוכר את קבוצת המדען כי שצינתי, מי צריך שמהווה את התיאוריה כי בהשניות הראשונות לקיומו של היקום, היא כללה נוזל חם מאוד, ששעטה החוצה מהפיצוץ המקורי של המפץ הגדול, שזה התקרר, הפרדתו גושים גדולים של נוזל, כך שנוצר הגלקסיות ומערכות סולריות. אני מחשיב את ההסבר שלהם כדי להיות תיאור חינם חשבון ספרי תנ"ך של השלב הראשון של התהליך האבולוציוני יקומים. זוהי דוגמה של המדע עוזר לתת משמעות למילים בתנ"ך, אשר לדעתי הכוונה של אלוהים.

השני חצי פסוק זה, עוד פעם נותן מספר היום כמו להיות ביום השני, אבל ברגע יותר הניסוח מרמז כי ביום השני עומד להתחיל, וזה לא נגמר, עכשיו יתחיל יום חדש. זה מרמז לי, כפי שכבר ציינתי, אלוהים הוא לא רק numerating ימי הבריאה, אבל זה הוא מראה לנו שהוא. גרם שני דברים להתרחש על זה היום השני, החלוקה של המים הבריאה יחד עם המיקום של גן עדן לתוך המים, כדי לחלק אותם אחד מהשני, כמו גם השני של אבני הבניין של שבע היום / השבוע כדרך של הקמת את יום השבת.

היום השלישי של הבריאה

כדור הארץ נוצר

ואלוהים אמר, "מה אתה עושה. תן את המים מתחת השמים להיות התאספו ביחד אל מקום אחד, ולתת האדמה היבשה מופיעים: וזה

היה אז בראשית 1:9

ב יום קודם הבריאה אלוהים משתמש הרקיע לטופס הגלקסיות, כוכבים, ומופרדות כוכבי לכת, אלוהים את המים מן המים. פסוק זה לא משתמש, תחת השמיים, אינו מפנה את כל היקום, אבל המים תחת אשר הוא הפניה אל אזור ספציפי של היקום. אז זוהי הפניה ועד להליכי יחד של האלמנטים שמרכיבים על כדור הארץ. זה ניתנת תמיכה על ידי המילים, המתאספים אל מקום אחד.

המילה "היבשה", תורגם מן המילה העברית, "ארץ", מה שאומר, המשרד, הארץ, שדה, הקרקע, לאדמה ועולם. בפסוק זה, אני הייתי אומר המשמעות הנכונה "עולם" לכן; זהו תיאור של ההמונים ארץ הארץ כי הטופס המפריד בין האוקיינוסים. זה נתון אז תמיכה נוספת בפסוק הבא.

ו אלוהים קרא האדמה היבשה ולחלומותיו וקרא כדי לאסוף ביחד המים בים הוא: אלוהים, ראה כי טוב. בראשית 1:10

לכן, פסוקי בראשית 1:9-10 הוא הסבר האל להקמת שלו כדור הארץ. אז זה נתון תמיכה לקונטנשן קודמות שלי המילה "הארץ" בשימוש היום הראשון של הבריאה שאינו מפנה על כדור הארץ, אבל עכשיו ביום השלישי של הבריאה שאלוהים מביא על היווצרות של כדור הארץ.

כדור הארץ מקבל מפעל חיים

ואלוהים אמר, "תן כדור הארץ לפלח דשא, עשב מניב זרע, הפרי עץ מניב פירות לאחר בדברים, זרעו של מי הוא עצמו על פני האדמה": וזה היה אז בראשית 1:11

משמש בפסוק הזה את המילה "אדמה", מתייחס את כדור הארץ, אבל אני חושב שתסכים, כי הנושא של פסוק זה הוא הצמחייה, שלה לצאת מהמחבוא, אשר נחשבת בדרך כלל לצאת מהמחבוא מן הקרקע לא כדור הארץ.

תן כדור הארץ לפלח דשא לא מציע כי אלוהים יצר הצומח אך גרם לה לצאת מהמחבוא. אני שאביא לתת תמיכה לקונטנשן שלי כי אלוהים יצר את המפץ הגדול, או את הניצוץ של היצירה, אבל משם והלאה, הוא תמרן כי הוא כבר יצר, לא יצר כל דבר נוסף, שמור על הרעיון של השבת. אני עוד טוענים כי זה המניפולציות של אלוהים הבריאה זה ידוע גם בשם האבולוציה. לא הרעיון האבולוציוני כי דרווין דגלה של הזדמנות מקרית, אלא של תהליך אבולוציוני מבוקרת שאלוהים המשמשים לשינוי היצירה שלו מצורה אחת לאחרת על פני תקופה של שנים רבות.

אדוונטיזם יום השביעי לספר לנו כי האבולוציה היא שקר, כי זה סתירה בכתבי הקודש, אבל כפי שאתה יכול לראות, כתבי הקודש בהרמוניה עם האבולוציה כאשר במקום את המשמעות האמיתית של המילים במקרא אליהם. וכשהאל מדהר המילים שלו יש משמעות, זה לאדם לקבל את המשמעות שלו ואת כל זה מרמז על אותה משמעות. לתת שונה משמעות דבריו של אלוהים כדי לקבל אותם כדי לתמוך שהמטרה הרצויה היא חילול השם, השטן הוא דברי נאצה, אל תיתן לשקרים שלו למנוע ממך דבר האמת של אלוהים. לומדים בשקידה את דבר אלוהים, רק ב כך, מחפש את אלוהים כיוון יהיה אתם מבינים כי המתעתדת אלוהים, ובכך יוכלו לראות את שקריו של השטן על השקרים שהם.

הנותן של החיים

לאחר הטיפוס שלו, זו הפניה מהעובדה כי כל סוג של הצמח היא נבדלת השני, ולכן עץ תפוח יכול רק להיווצר על ידי עץ תפוח אחר, כי לא נובעת על עץ אגס הזרע של עץ תפוז, וכו', אשר נותן הבנה, **זרעו של מי הוא עצמו על פני האדמה**. המילים האלה גם הוסיפו משמעות יש זרע עצמה מגלה את החיים, ואת היכולת להתרבות המינים, צמח לשכפל את עצמו כי יש חיים. סלע יש אין חיים ולכן סלע לא יכול ליצור עוד אבן זהה לראשון, זה אפשרי רק עם יצורים חיים. אלוהים נתן חיים לזה שהיה במקור חיים. אבל עבור מתנתו של אלוהים, כדור הארץ אין חיים. אלוהים הוא לא רק היוצר; . הוא גם הנותן של החיים...

תהליך של אבולוציה

יש דבר אחד שאתה צריך לדעת כאן, כפי שהוא חל על הרעיון של אבולוציה. אלוהים אינו אומר כי הוא שתל הארץ כולה בצמחייה, הוא אומר **תן כדור הארץ הביאנו**, זה אומר שהוא התחיל את התהליך על ידי מתן לחיים את אשר עד כה הייתה אין חיים, ואז משחרר את התהליך הטבעי להמשיך משם. את הטפסים הראשון של צמחייה גדל, נתן פרי עם זרעים, אשר נפל על כדור הארץ, ובכך גורם הצמיחה יותר. על פני תקופה של זמן, מכל הצמחים המקורי, שינויים אירעה הפרי, זו ידועה בשם האבולוציה. ייתכן שתבחין גם שאלוהים לא נותן שם לכל אחד הצמחים שהוא עשה לצאת מהמחבוא מן הארץ עד היום הזה של הבריאה. האם לתת השם כאשר להגיע התהליכים אבולוציונית לנקודה כי אלה הצמחים הם אלו אשר על פני האדמה במהלך הסברו של יום השישי של הבריאה. זוהי עדות לי, של האבולוציה תהליך שאלוהים עשה שימוש לכסות את כדור הארץ עם צמחים. בדיוק כמו גנן משתמש מגרפה מעדר, אלוהים משתמש התהליך האבולוציוני מבוקרת שלו לנהל את הגינה שלו.

כדור הארץ הביא ושוב דשא, והרב מניב זרע לאחר מינו, ואת עץ מניב פירות, אשר זרעו היה עצמו, לאחר מינו: אלוהים ראה שזה היה טוב. בראשית 1:12

כפי שאתה רואה, אלוהים לא יצר הצמחים האלה אבל זה הארץ **לדרדר** את הצמחים הללו בפסוק זה, אלוהים עכשיו נותנת שם צמחים ועצים שונים. זה גם אומר לנו, כי כדור הארץ הביא את הדברים האלה, לא אלוהים בעצמו. אלוהים החל תהליך **פסוק** 1:11, אז תן כדור הארץ או אומר טבע, להמשיך את התהליך בעצמו. אבל אני רוצה לרשום מה אלוהים אומר לנו על הצמחים הללו ונותן להם שם בנפרד כאשר הוא גרם הצמחים לצאת מהמחבוא מן הים. אני לפרש זה אלוהים מראה לנו כי הוא מנצל את תהליך האבולוציה, וכי התהליך הוא תחת שליטה שלו, הנסיבות לא אקראיים. אלוהים גורם הצמחים קודם כדי להיות ולאחר מכן להתפתח הסוגים של צמחים שאלוהים רוצה שהם יהיו.

היום השלישי של השבת

כערב, בבוקר היו ביום השלישי. בראשית 1:13

שוב פעם, הניסוח הייתי מציע כי ביום השלישי התחיל, ובגלל זה אני משוכנע כי אלוהים נוטל פסוק זה לאחר העבודה של היום, כדי לציין כי הוא יוצר משהו אחר חוץ מזה שבו הוא סיפר לנו על. אלוהים יוצר את אבני היסוד שבע היום / השבוע ודרכם שמירה על השבת הקדושה.

זה נכון שיש בכל יום מספר מאפשר הזיכרון קלה של העבודה שבוצעה על ידי אלוהים בכל אחד מהימים האלה, אבל גם כך, מטרת האל נותן מספרים הוא להקים שבוע יום שבע, כך אדם יבין את המצווה יום השבת.

שישה ימים ואז אתה העבודה, ואתה עושה את כל העבודה: אבל היום השביעי הוא השבת של האדון האל: זה רדיפה **לא** עושה

כל עבודה. אקסודוס 10-20:9

היום הרביעי של הבריאה

אורות בשמיים

אמר, אלוהים, ויהי אורות הרקיע השמים כדי לחלק את היום מהלילה; ולתת להם להיות סימנים, עונות השנה, במשך ימים ושנים: ולתת להם להיות עבור אורות הרקיע של גן-העדן להעניק את האור על פני האדמה: וזה היה אזבראשית 1:14-15

בעבר, הרגשתי כי פסוק זה היה לא במקום כרונולוגית כמו גם. אחרי הכל, אם אתה יוצר היקום מאפס, יש תהליך של אירועים בעל יתקיים סדר לינארי, כדי להגיע לשני בהיבט אחד של הטופס. פסוק זה יש היווצרות של הכוכבים מגיע לאחר היווצרות של כדור הארץ והחיים צמח הגדל עליו.

אלוהים סיפק אותי עם ההסבר לכך. . אלוהים לא נותן לנו הסבר הכרונולוגי של איך ברא את העולם, אבל הסבר על מה שהוא מחשיב חשוב לגבר להבין. אלוהים לא יצר את היקום למען היקום, אבל אז זה יכול להיות מאוכלס על ידי איש לכן, שלו אומר לנו שהוא נוטל אורות בשמיים הוא לטובתנו ולא הסבר צעד אחר צעד של תהליך היצירה. זה נותן עוד יותר תמיכה כי ספירת שבעת ימי הבריאה הם לשם הקמת של שמירה על השבת ולא כדי לתת כל סוג של משך זמן של אורך כל יום שמימית.

היום בלילה

ויהי אורות הרקיע השמים כדי לחלק את היום מהלילה. כפי שאתה זוכר, אלוהים העביר את הרקיע בין המים, כדי לחלק

אותם אחד מהשני. במילים אלה, אלוהים הוא הצבת אורות בתוך הרקיע. הדבר שאני צריך להסביר הוא כי זה מן הרקיע, (שמיים), המחלק את המים, וזה של המניפולציה של המים הגלקסיות והכוכבים נגזרים. השאלה ואז לשאול, למה אלוהים רק בילאומית אורות בתוך הרקיע?

אלוהים ערכות השמש אל תוך השמים כך שיהיה אור על כדור הארץ, ואת האור הזה הוא הזמן ביום. אלוהים קבע את הירח בשמים כך שיהיה קל של מחכיר ושוכר ש כי זה יכול לציין את הזמן בלילה. האל כוכבים שם בשמים, כך האדם יכול לקבוע עונות השנה לוח שנה, וגם כדי לתת סימנים לאדם דברים לקרות. כל זה דורש ידע של מתמטיקה ו תצפיות אסטרונומיות על-ידי מאן בדרך זו, אלוהים

עודד אדם להקים המדעים רבים, לרבות, אסטרונומיה ופיזיקה. ככזה, המדע אינה נגד כתבי הקודש של אלוהים, אלא כלי הכרחי טוב יותר להבין את היקום בו אנו חיים.

לאחר מחשבה ותפילה כמה אני חושב שאני מבין מה אלוהים אומר לנו בפסוק זה. הרקיע הוא שטח, הגלקסיות והכוכבים הם בחלל, כי הרקיע מפריד הכל אחד מהשני. מה אלוהים עושה במילים אלה לא הנחת חפצים חדשים הרקיע, אך נותן הסבר למה הוא הקים הרקיע מלכתחילה. עכשיו שעשיתי זאת, אלוהים מסביר שזה למטרה לחלק את היום מהלילה; ולתת להם להיות סימנים, עונות השנה, במשך ימים ושנים. לכן, זה לא דבר חדש נעשה, אך הסבר מטרתה של מה שכבר הושג על ידי אלוהים.

הסקרנות של האיש

בעבר שאלתי את השאלה, אם אלוהים לא התכוון כי האדם צריך לפתח המדעים, אז למה הוא לא ליצור כוכב אחד בלבד, (השמש שלנו), והירח. לאיזו מטרה הוא שם שיש כזה ממותה, מורכב היקום אם לא למטרה של נותן אדם גורם הסקרנות? את המילים הנ, ל, אלוהים נענה על השאלה הזאת. אדם אמור להמציא המדעים, כי אחרת איך יכולים אנחנו להבין עונות, ימים ושנים רק על ידי הסתכלות השמיים?

ולתת להם להיות עבור אורות הרקיע של גן-העדן להעניק את האור על פני האדמה.

אלוהים מסביר כי האורות הם שם אז נדע היום מהלילה. כאשר הכוכב שאנו מכנים השמש בשמיים, אנחנו יודעים שזה פעם ביום. בדרך כלל, כאשר אור השמש נפל מתחת לאופק, השמיים הכחולים מוחלף על-ידי שחור, האור שנוצר על ידי הירח הוא בשמיים, אנחנו יודעים שזה זמן לילה. מעבר לכך, כאשר כוכבים ופלנטות אחרות גלויים בשמיים, לא רק שנדע מתי זה יום או לילה, אבל באיזו שעה של הלילה כי זה לדעת באיזו עונה של השנה הוא. אני חייב להודות, מעולם לא למדתי את תנועת הכוכבים על פני השמים בלילה, אז באופן אישי אני לא מסוגל לעשות את זה, אבל ידעתי את זה. אם למדתי, אלו שמתחילים ללמוד את הכוכבים, ואז יכול להגיד באיזה שעה של הלילה זה העמדה כוכבים וירח הם בשמיים.

סימנים בשמיים

לשאול אותך, איך אתה יכול לקבוע שלטים, או עונות מן האורות בשמים? התשובה לשאלה הזו אומר לי כי פסוק זה, מעל כל האחרים, אומר לי כי אלוהים מתכוון שאנחנו לומדים היצירה שלו, להבין את המכניקה של מה שהופך את זה טיק. תחשוב על זה, איך אתה יכול להבין אם אלוהים שולח לך סימן בשמים, אלא אם כן אתה ורובי פה בתצפית התנועה של הכוכבים, וכך לדעת אם משהו בשמים הוא ייחודי או שונה, או אירוע יומיומיים נפוצים? התהליך של הלומדים את הכוכבים נקרא אסטרונומיה, זה מדע. על מנת לקבוע קביעות של התנועות כוכב, עליך לפתח מתמטיקה מסוגל לחשב את התנועות האלה. שוב זה מדע, אנו קוראים פיזיקה. אתה רואה, שאלוהים בכוונת שאנו לקחת הודעה של היקום שלו שהוא יצר, תוך כדי כך, אלוהים הוא מעודד אותנו ללמוד ולהבין את מדעי. אלוהים עושה את זה, כי היקום הזה ואת כל המבנה המורכב שלו היה נוצר מוסדר על ידי אלוהים. כאשר אנו לומדים את היקום, אנו נאלצים ובכך להיות יראת הווד זה אלוהים.

המילים בתנ"ך מלמדים אותנו מי אלוהים הוא רוח, כבודו האישי, האישיות, האופי המוסרי שלו. המכניקה של היקום מראים לנו השכל של אלוהים, המצאתיות, יכולות פיזיות. בהידע הזה, באתי להכיר את אלוהים, אדם, וכן לא רק של אלוהים בכל מקום בלתי נראה.

שהשטן אמר: המדע הוא בניגוד כתבי התנ"ך, ולכן חייב להיות שקר, התעלם.

אלוהים אומר: הצבתי את האורות בשמים כך יכול לקבוע שלטים, עונות השנה, במשך ימים ושנים:אלו הם המרכיבים

הראשונים הבסיסית של כל המדעים. לכן אלוהים הראה לנו השטן לשקר על השקר זה הוא

תהילת האל

הפסוקים הנ"ל אומרים לי, זה הסיבה שאלוהים עשה את היקום על כל מורכבותה, כך האדם יכול להסתכל השמיים ולא להיות יראת כבוד כלפי מי הוא אלוהים, והתרשמו של מה שהוא יצר. היקום חושף אותנו האל האינטלקט, המצאתיות, התנ"ך מגלה אדם שהוא ואת הסוג של תו שלו. שניהם נדרשים כדי לקבל תמונה מלאה של כל זה אלוהים. את הידע הזה ניגש להכיר את אלוהים באופן אישי ואינטימי.

שמש וירח

הויכוח הזה כולו מנסה להפוך ניתנת תמיכה על ידי הפסוקים הבאים.

ואלוהים עשה שני אורות נהדר; האור גדול יותר כדי לזעזע את היום, ואת אור פחותה כלל הלילה: הוא עשה גם את הכוכבים. ולהגדירן אלוהים הרקיע של גן-העדן להעניק את האור על פני האדמה, ולא לכלל היום ושוב בלילה, וכדי לחלק את האור מן החושך: אלוהים ראה שזה היה טוב. בראשית 1:16-18

שלושת הפסוקים הנ"ל הוא הסבר אחר של מה שאלוהים כבר עשה. כאשר ראה באור הזה, היום הרביעי של יצירה הוא לא יום של מניפולציות חדש על ידי אלוהים, אבל הסבר על דברים שהוא עשה במהלך הראשון, השני, השלישי ימים. אם כך, איך זה יכול להיחשב עוד יום של הבריאה, אם מאמינים אדוונטיזם יום השביעי, יום יש משך זמן מסוים? מסיבה זו שאני משוכנע כי בשבעת ימי הבריאה לא נקראים ימים על ידי אלוהים כדי לשקף כל סוג של משך זמן, אך להקים, **על שישה ימים תהיה עבודה, ו ביום השביעי שאתם צריכים לנוח.**"

מערכת מספור פסוק בפרק

יש הבחנתי לאורך כל גירסת James המלך התנ"ך שיהרוס מערכת המספור של פרק-פסוק לפעמים מלא מחשבות ומשפטים. אלה לעיל-פסוקים הוא עוד אחד ובמקרים אלו כאשר הפסוק מספור מערכת, מחלק מחשבה אחת פסוקים שניים או יותר, אשר עליי לשמור יחד בפסוק אחד, ולכן אני יש לשלב את שלושת הפסוקים אחד מחשבה או המשכו של מחשבה אחת. ? לקחת את הפתק של הפיסוק?

זכור: בשיעורים כשנתתי אזכור ליקוי זה במערכת מספור פרק-פסוק, אמרתי לך להתעלם מערכת מספור כשלומדים מילה

האלים, ולהחזיק מודע הפיסוק במקום. מערכת המספור הוא שימושי עבור המראה מהירה למעלה של פסוקים מסוימים, אבל זה כל כך עליך להשתמש באפשרות זו, המנע מלחשוב שלנושא לדיון נגמר רק בגלל פסוק או פרק אחר מתחיל.

עוד פעם אחת אני רוצה לשים לב כי היווצרות הירח במסלולו של כדור הארץ התרחשה, עד כמה אני מודע, לפני הקמתה של החיים על פני כדור הארץ, אך אלוהים נותן הסבר על הארוע לאחר שנתן הסבר של הממסד של החיים בצורה של צמחים במהלך היום השלישי של יצירה. אז זה נותן תמיכה נוספת לעובדה שבעת ימי הבריאה ולא ניתנת באופן כרונולוגי אך כפי שאלוהים רואה בהם חשוב לאדם להבין את תפקידו בתור אלוהי היקום, וכדי לעזור לאדם כדי להכיר את אלוהים באופן אישי ואינטימי.

אני גם רואה את ההסבר הזה שנתנו לי לפי סדר כרונולוגי, סימן ע י אלוהים כי הרעיון כי אלוהים ברא את העולם ב-7 ימים מילולי כפי השעה נשמרת על כדור הארץ היא שקר.

זכור: אלוהים יכול לראות לתוך העתיד, ואני בטוח שהוא ראה את השטן. לרמות אלה את אדוונטיזם יום השביעי ואחרים אשר מאמינים כי כל שבעת ימי הבריאה יש סוג של משך זמן. כאשר אלוהים נותן את ההסבר שלו של שבעת ימי הבריאה לפי הסדר שהוא עשה מעל, אלוהים מראה שקר של השטן על שקר כי זה הוא, יום אחד של היצירה לא קיים בכל היבט של משך זמן, אבל חייב להיות הביט באופן סמלי כמו הקמת של שמירה אמיתי על יום השבת.

היום הרביעי של השבת

בערב, בבוקר היו היום הרביעי - בראשית 1:19

עוד פעם היום הרביעי נגמר ואת אלוהים תיאר המניפולציות היצירה שלו, ואז נותן עוד אבן הבניין של הקמת השבת. בגלל אותם אירועים אשר אלוהים מדבר במהלך היום הרביעי לעיל של יצירת הסברים של הדברים האלה. אלוהים הושלמה בימים מוקדמת, היום הרביעי של היצירה יש אין משך בפועל של הזמן החולף. לי את זה מעניק תמיכה להבנתי שבעת ימי הבריאה שיש מה לעשות עם. כמה זמן תקופת זמן שלקח אלוהים כל יום אבל הקמת יום השבת.

היום החמישי של הבריאה

כדור הארץ מקבל בעלי-חיים

ואלוהים אמר: "תן המים להביא ושוב בשפע היצור נע זה הגולמיות החיים, ועופות אשר אפשר לעוף מעל האדמה ב הרקיע הפתוח

של גן על בראשית 1:20

שימו לב כי פסוק זה אינו אומר כי אלוהים יוצר את היצורים האלה, אבל הם **מהמחבוא מן המים**. לצאת מהמחבוא באמצעים שהיו הם המים הראשון, ולאחר מכן מסיבה כלשהי יצא מהמים ללכת על האדמה, ואז עוד כמה התפתחו לצעוד על האדמה כדי לעוף בשמיים. זהו תיאור של תהליך אבולוציוני, לא הפתאומית של בעלי חיים על פני כדור הארץ, באמצעים טבעיים מסוימים.

המדענים אומרים לנו כל החיים, החי והצומח, מקורו בכדור הארץ בים הקדמוני, פסוק זה מאמת את זה. זה מן הים **היצור נע זה הגולמיות החיים**, מקורם. היצורים נע, אנו קוראים לבעלי חיים. אם אתה מבין הניסוח תשים לב שמקורן **פאול זה אפשר לעוף** גם מן המים כי הם קודם מקורן **העברת היצורים וטרף את החיים**, ולא לאורך זמן בדרך של התהליך האבולוציוני להשיג את היכולת של הטיסה. התנך עוד פעם נותן תמיכה והרמוניה מה המדע משער ונותן למדע פעם נוספת הבנה נוספת של האלוהים.

על ידי יד האלוהים

אלוהים ברא את היקום. עם היצירה הזה הקים את חוקי שבו היקום פונקציות, אלו שאנו מכירים חוקי הפיזיקה, לחוקי הטבע. חוקים אלה הם כל טיפה של אלוהים, כמו גם חוקי האל המכונה עשרת הדיברות. אם כל אחד משלושת של אלוהים, יצר והקים על ידי אלוהים, אז זה חייב להיות אמת. האלוהים כפי שכתוב בתנך ולכן חייב להחמיא ולתת תמיכה בהתאם לחוקים שאלוהים ייסד שאר היקום. יש רק אלוהים אחד, ולכן יש רק חוק אחד. החוק של אלוהים. ישנם. כל-כך רבים אשר קוראים לעצמם מלומדים דתיים, מי מאמין שהמדע הוא כנגד האלוהים, מגלה לי, כפי שהוסבר למעלה זה מראה, מהברורות שלהם של האלוהים על האל נועד המשמעות, אך והם קיבלו את המשמעות שווא שניתנו על ידי השטן באמצעות השקרים של השטן אשר להטעות ולבלבל.

אף-על-פי הם רשומים באותו פסוק, משפט, **היצורים נע בעלי החיים**, להתפתח **היצורים מכונף זה לטוס מעל האדמה**. זה שוב תיאור של התהליך האבולוציוני. החיות בארץ לראשונה מתוך הים, ולא להתפתח ואז פאול כנפיים, ואז יכול לעוף בשמים. זה גם מוכח כנכון לפי המדע של ארכיאולוגיה וביוולוגיה.

כך תוכל לדעת, **הרקיע הפתוח גן עדן** בהקשר של הפסוקים לעיל אינו מתייחס לגן עדן שמימי, (חלל), אבל האווירה מעל פני השטח של כדור הארץ. אלוהים ואז ממשיך על ידי נותן תיאור של חלק מבעלי-החיים שהוא גרם לצאת מהמחבוא מהים.

אלוהים נותן שם החיות

ברא אלוהים, נהדר, ולווייתנים לכל יצור חי זה *moveth*, שהביא המים ושוב בשפע, לאחר מינם, ואת כל פאול המכונף לאחר מינו:
אלוהים ראה שזה היה טוב. בראשית 1:21

פסוק זה נראה להיות סותר את מה שאמרתי על אלוהים לא יוצר שום דבר לאחר הניצוץ היצירה הראשונית, אבל אם אתה חושב על זה, שאלוהים עשה יצר את הלווייתנים וכו בעקיפין. הוא לא גרמה היצירה להתרחש, הוא לא נתן חיים בעולם ואני היה הוא לא מניפולציה זה להביא את הלווייתנים, ואז הם לא הייתי בא. כי אלוהים הוא מניפולציה היצירה שלו, גורם לו ליצור כפי הוא עומד על כך בטופס, ואז אתה יכול להגיד שהוא ברא את הלווייתנים, וכו'. ב שלו מניפולציה של זה שיצר הוא ובכך גורם היקום, יש שם, לטופס כמו

הנאה שלו, והכוונה. מניפולציה זו היא מילה נוספת לאבולוציה אבל לא דרווין נותן הגדרה, אלא ככלי מבוקרת של המניפולציות של אלוהים.

לפרות ולרבות

שאלוהים בירך אותם, אומר: "להיות פורה, ו להכפיל, ועל מילוי המים בים, ותן פאול ויכפילו את כדור הארץ". בראשית 1:22

כפי שאתם רואים לפי הניסוח של פסוק זה, אלוהים מתחיל התהליך באמצעות המניפולציות שלו ואז מאפשר טבע ממשיכים בזכות עצמה, כמתואר אלוהים יש ב שלו לחוקי הטבע, **כדי למלא את כדור הארץ**. אלוהים מאפשר התהליך האבולוציוני לעבוד רק מקשים אותו פעם בכמה זמן כדי להפוך אותו להמשיך כפי שהוא עומד ולא על ידי האירועים אקראי של נסיבות.

האבולוציה ויצירת אינם נמצאים המדון אחד עם השני אבל לתת הסבר הרמונית המשמעות של אלוהים כפי שכתוב שבעת ימי הבריאה. כי אדוונטיזם יום שבע לשקול האבולוציה אחד השקרים של השטן מובנת כאשר אתה שוקל את זה. הליכה שלהם שמאמין שבע מילולי ימים של הבריאה, אשר בטעות, ועל כן זה האמונה כי היקום נוצר ביום שבעה מילולי 24 שעות ביממה וזה השקר של השטן. זה השקר של השטן מביא הרמוניה בין המדע לבין הכתוב, כאשר אתה מסיר את ההרמוניה שקר מנצחת. של אדוונטיזם יום השביעי אלו כפי שולל על ידי זה כמו שאר אלו שקוראים לעצמם הנוצרית שומרים יום ראשון או שבת ביום ראשון. שניהם מתבססים על שקריו של השטן.

היום החמישי של השבת

בערב, בבוקר היו היום החמישי. בראשית 1:23

לכן יש לנו חמש דקות של אבני הבניין של השבת.

היום השישי של הבריאה

עלייתו של אדם

ואלוהים אמר: "תן כדור הארץ הביאו את יצור חי לאחור שלו סוג הבקר, ולא זוחל דברים, החזיה של האדמה אחרי מינו!" וזה היה כך. ו אלוהים עשה את החזיה של כדור הארץ לאחור סוג ובקר שלו לאחור מינם, על כל הרמש על הארץ לאחור מינו: אלוהים ראה שזה היה טוב. בראשית 1:24-25

שימו לב כאן כי ברגע זה עוד כדור הארץ זה מניב ריבוי של חיות; אלוהים מתחיל התהליך ולאחר מכן מאפשר לטבע לעשות את שלו דבר. זה מה שאני מכנה התהליך האבולוציוני מבוקרת של אלוהים. אלוהים הראשון גרם כי היצורים החיים לעלות מן הים, עכשיו ברגע בארץ שהם מתפתחים לאורך זמן לזה של בקר ועוד.

ביסודו את המילים "אחרי מינו", אומר הוא רק יצור של זן מסוים הוא מסוגל לנהל צאצאי הזה מאותו המין. חתול לא יכול להוליד סוס, וגם לא יכול כלב להוליד נשר. בזה ואז אלוהים יוצר את חוקי הטבע, אשר אלוהים מטיל על פני האדמה. בדיוק כפי שאלוהים ייסד את חוקי לפיסיקה, אשר לשלוט על הסדר של היקום, הוא מייסד את כוחות הטבע לתת סדר הצמחים ובעלי החיים של כדור הארץ. בדיוק כמו אלוהים ציווה את הצמחים לגדול מכל הזרעים שלהם, אז גם האם הפקודה הוא כי החיות לגדול מכל בני מינם.

ואלוהים אמר: "נעשה אדם בצלמנו כדמותנו: ולתת להם דומיניון הדגים של הים, ושוב לערכו של האוויר, ולא מעל הבקר, ולא מעל כל הארץ, ושוב כל דבר זוחל הרמש על הארץ". בראשית 1:26

הראשון: שימו לב הניסוח, "ולתת להם שליטה על..." זה אומר לי כי האיש הוא ברבים, כי פסוק זה הוא לא נואם של אדם, אלא של בעל החיים זה הוקם במהלך זה היום השישי של הבריאה, אשר אלוהים ואז קוראת גבר כמו החיות האחרות הן התוצאה של אלוהים הוא מבוקר התהליך האבולוציוני אז גם הוא גבר.

זה אומר לי כי אלוהים ייסד אדם על היום השישי של יצירת, אבל זה לא היה עד לאחר לנוח יום השביעי הבריאה שאלוהים ויפח נפש חיה איש זה עוד אומר לי כי האיש הוקם לראשונה על פני האדמה כמו סתם חיה כמו כל שאר בעלי החיים, ללא נשמה.

השני: אתה צריך לשים לב האדם הנגרם על ידי אלוהים להיווצר לאותו יום בריאת החיות האחרות הנוכחית של כדור הארץ. שני הפסוקים הקודמים שאלוהים נותן שם לכמה החיות של כדור הארץ, את הים, משהו שהוא לא עשה כאשר הוא נתן הסבר של בעלי החיים זה הגיע מהים. בפסוק זה, המהווה המשך של המחשבה נוסדה בשנת שני הפסוקים הקודמים, אלוהים ואז נותן שם אחד של בעלי חיים, כלומר אדם, מי המטרה שלו ליצירת היקום מלכתחילה. זה עולה לי, כי בתקופה זו בבית מניפולציה של היצירה והעבודה של אלוהים, האדם עדיין לא יותר מאשר חיה אחרת, האירועים המדוברת של פסוק זה, להיות לפני אלוהים נשימות בנחיריו של האיש, עושה האדם נפש חיה. לכן, בדיוק כפי שאלוהים נתן הסבר של כמה מן החיות האחרות, בפסוק זה הוא נתן הסבר שלו מניפולציה של החיה כי היה זה גבר

ממבט ראשון, פסוק זה מרמז שאלוהים נותן לאיש שליטה על כל חיות אחרות אפילו לפני שהוא יהפוך נפש חיה, אשר טוען שאלוהים נותן שליטה של אחד מבעלי החיים הנוכחי, (האדם), לפני שהוא חשיבה הכרתית תבוניים להיות וזו דעתי על מה זה אומר להיות נפש חיה. להיות נפש חיה משתנה בעל חיים לתוך יצור בעל יכולת של הבנה מוסר וכבוד גדל מעל האינסטינקט החייתית כדי להיות מסוגל להתאים את האישיות שלך, והאופי המוסרי, משהו בעלי חיים אינם מסוגלים. כאשר אתה מסתכל מקרוב על המילים של פסוק זה מה שאני רואה זה אלוהים מסביר לא איך האדם הוא אלא כוונתו של אלוהים מה של מי האיש יהיה מתי שהוא סיים עם הפיכת האדם בצלמו של אלוהים.

בתמונה של אלוהים

או אלוהים ברא את האדם בצלמו, בצלם אלוהים ברא הוא לו; זכר ונקבה שנוצר הוא אותם. בראשית 1:27

תפסת את זה? אלוהים ברא את האדם, הן זכר ונקבה באותו הזמן, הוא יצר אותם בלשון רבים, רומז יותר את שניהם. זה שמצוות שמרמז לי כי אדם וחווה הם לא האימא ואת האבא של כל בני האדם, אבל העם אנו קוראים את היהודים או את אלה נבחר.

לעיתים קרובות אמרתי כי רק היהודים יכול לעקוב אחר בדם שלהם קווי לאדם וחווה, אין אחר של משפחת האדם יכול לעשות את זה. זה שאני רואה בו הסיבה מדוע אלוהים מראה העדפה כזו כדי לעם ישראל על כל העמים האחרים של גבר

, שאלוהים בירך אותם, ואת אלוהים אמר להם, "להיות פורה, להכפיל, ולא לחדש את כדור הארץ ואת להכניעו: ויש דומיניון הדגים של הים, לערכו של האוויר, ושוב כל יצור חי זה moveth על פני האדמה! בראשית 1:28

העובדה כי אלוהים משתמש באותן המילים שהוא עשה כאשר הוא גרם החיות לצאת מהמחבוא, "להיות פורה, להכפיל, ולא לחדש את כדור הארץ," היא עוד סיבה למה אני משוכנע כי האדם, בשלב זה של האל הסבר של האבולוציה, הוא לא יותר מאשר עוד בעלי חיים אבל עם הייעוד של יוצרים בתמונה של אלוהים.

אני משוכנע כי פסוק זה נותן תמיכה נוספת להצהרה שלי לעיל. כל זה מתרחש במהלך היום השישי של הבריאה. שאלוהים יקח יום שלם כדי לנוח, ואז הוא יהיה אדם נפש חיה. זה אומר כי בשלב זה האדם הוא יצור אינטליגנטי וחכם אבל עדיין אין מודעות עצמית, או את היכולת של חשיבה קוגניטיבית. האדם הוא חיה כמו החיות האחרות הריק של נפש חיה.

כל עשב ועשב ירוק בשר

ואלוהים אמר: "ראו, נתתי לך כל עשב ועשב הנושאת זרע, אשר על פניו. של כל הארץ, וכל עץ, אילו היא הפרי של עץ מניב זרע; לך יהיה בשר. כל החיה של כדור הארץ, ועל כל פאול של האוויר, וכדי שכל הרמש על הארץ, שבו יש חיים, נתתי כל עשב ועשב ירוק בשר." זה היה אזבראשית 1:29-30

אלוהים הראשון נותן הסבר כי עשבי תיבול, פירות הם לאדם לאכול. המילה "**בשר**" משמעות הקשר, לאכול, מקור מזון. לאחר מכן הוא אומר לנו של בעלי החיים, הוא שוב מדבר על הצמחייה. אני של המוח זאת הסיבה שאלוהים כניסות שהדיון החיות בין הצמחייה הוא להראות כי בעלי החיים הם "**בשר**" בתור. בגלל הצמחים. זה רחוק נתמך הוראות, הפקודה בדבר הפסח את הארוחה כי אלוהים מצווה להיאכל. שלושה פסוקים אלה הם אימות כי אלוהים נתן החיות ועופות, לאדם למזון. אלה המנסים לשלב את הרעיון של להיות צמחוני הוא חלק תוכניתו של אלוהים עבור האדם מוצגים ובכך להיות שגיאה.

זכור: מן הספר של ספר דברים, אם אתה לא אוהב אלוהים כמוהו פקודות, הכולל גם לציית להוראותיו שמגיעים מעל ומעבר את עשרת הדיברות, ואז תסגדו אתה אלוהי היקום.

עכשיו לכן הקשיבו, שמע ישראל, בפני חוקים, בפני פסקי-דין, אשר שאלמד אותך, בשביל לעשות אותם, כי ye עשויים לחיות, ותלך בעלי הקרקע אשר לאלוהים הנשגב של אבא שלך נתן לך. יה עוד לא להוסיף בפני המילה, מצווה עליך, כך גם יהיה ye לצמצם שום דבר ממנו, כי ye עשויים לשמור מצוות ה' אלוהיך אשר אני מצווה עליך. דברים 4:1-2

אדוונטיזם יום השביעי מאמינה שבגלל אדם וחווה לא אכל חיות ב- Eden של הגן, זאת כחלק להיות עם אלוהים, אנו חייבים לא לאכול חיות גם. פשוט תתייחסי לזה, Eden של גן אבל בפינה קטנה של כדור הארץ והיה לכן לא מעיד על שאר הארץ. אדם וחווה קיבלו מגורים במקום הזה של שלמות כי הם היו חטאים. אין שום דבר בכתובים שמרמז כי אלה של איש שמאל מחוץ לגינה היו באותה מידה

ללא חטא. אם זה היה נכון, אז למה אלוהים לא ייתן להם כניסה לגינה גם? . אבל אנחנו נקדים את עצמנו; אנחנו נמצאים עדיין נותנים הסבר יום השישי של הבריאה ואת לא אותם אירועים שגורמת אלוהים לקרות לאחר שהוא לוקח זמן של מנוחה.

היום השישי של השבת

ואת אלוהים ראיתי שכל מה שהוא עשה, והנה, זה היה טוב מאוד. בערב, בבוקר היו יום השישי. בראשית 1:31

עוד פעם שאלוהים נותן לנו הניסוח שמרמז כי יום השישי רק מתחיל, אבל למעשה זה נותן לנו עוד אחד, אבני הבניין האחרון של השבת הקדושה.

ביום השביעי של הבריאה

יום השבת

ובכך את השמים ואת הארץ היו מסתיימות, ואת כל מנחה אותם. והסתיימה ביום השביעי אלוהים את העבודה שלו, שהוא עשה;

שהוא נח ביום השביעי מהעבודה שלו שהוא עשה. בראשית 2:1

אלוהים חוזר על עצמו כאן אני מאמין האמר הביתה העובדה שהוא עבדה במשך שישה ימים וכי עכשיו העבודה נעשית, אשר הוא לבצע, ואני אף אחד אחר. אלוהים הוא היוצר, אבל לו יש אלוהים אחרים. אני רואה אלוהים כחוזר עצמו בעניין זה כדי לוודא שאיש מבין כי הוא האל היחיד זה הוא שיצר את היקום הזה ואת כל זה המצוי בו. כי אלוהים נתן את החיים בים, ואז וגרמו שהחיים עם תוכי מתוך הים לאכלס את כדור הארץ, אז להתפתח החיות that לאכלס את כדור הארץ היום, זה לתקן את זה זה אל אלוהי היקום, החיים שאנחנו צריכים, חייב לתת הפולחן שלנו, כדי לא אחרים.

ומבורך קידש היום השביעי

אלוהים, היום השביעי, ומבורך שעתקו אותו: כי זה שהוא נח מהעבודה שלו מה שהאל יצר ועשה. בראשית 2:3

היום השביעי הוא לא עוד אבן הבניין של כניסת השבת. זה במקום זאת הכתר על ששת הימים הראשונים, אשר קרן זה אלוהים הקימה לצד הבריאה של היקום.

שימו לב: שאלוהים בירך את יום השביעי. שהאל יברך את כל דבר היא להפוך אותו הקודש. המילה "הקדוש" הוא נרדף להיות "אמת או אמת". כאשר אלוהים אומר כי הוא מבורך היום השביעי הוא אומר לנו שהוא עשה היום השביעי שלו יום מנוחה האמת.

אלוהים מעבר לכך אלוהים גם "Sanctifies" השביעי יום. כאשר אלוהים אומר לנו כי הוא "Sanctified" היום השביעי זה לומר את זה היום השביעי הוא יום כאשר האמת היחידה היא לדבר עליה.

המילה "**Sanctify**" מוגדרת בתור: לטהר ולא להקדיש. לכן, אלוהים שם בצד היום השביעי יום הקדוש שלו. למען האמת, יש קידוש שיש להישמר יום מטוהרת על-ידי האמת בלבד. שאלוהים **לא** קדוש או להתקדש של **שמירת** השבת, הוא עשה הקדוש קידוש היום, אשר הדיבר הרביעי הוא ואז נותן היום את שמו של השבת. בדיוק כפי שאנו מכנים היום ביום השביעי של השבוע שבת, אלוהים קודם נתן זה השם של השבת. איך יכול כל מי שאוהב את אלוהים לשמור השבת בכל יום אחר מזה שבו אלוהים מצווה שאנחנו שומרים הקדושה. רק על-ידי שמירת השבת ביום השביעי של השבוע אנחנו שומרים אותה הקדושה, ובכך להפוך את עצמנו הקדושה.

אלוהים אף פעם לא עשה בכל יום של השבוע הקדוש, רק ביום השביעי. זה צריך ללחוץ הביתה את החשיבות אלוהים מטיל השבת ביום השביעי. כל זה מתייחס היות הבורא. כאשר תשמור את השבת שלו כפי שהוא יש שמציבה זה המצווה הרביעית, אז אתה אומר אלוהים כי זה והוא רק לו נתת פולחן לקבר. אין באותו היום אבל היום השביעי הוא קדוש, אשר אמר כי אם תתבוננו השבת בכל יום אחר זה לא של שמירת הקדושה, אבל על שמירת טמא, ולכן מציב אותך להתנגש עם האלוהים.

סוף סוף כל העבודה ו אלוהים נוטל את הכתר הסופי שלו בשבת. שאלוהים לקח שישה ימים כדי ליצור את היקום, אבל לקח לו יום השביעי כדי ליצור את השבת. האם יש פלא מדוע הוא כה נחושה שלנו בשמירת השבת ביום השביעי?

כמה זמן זה אחד ימים של יצירה ?

אני לא מתכוון להציק את אדוונטיזם יום השביעי, אבל האמונה שלהם כל כך קרובה האמונה האמיתית, כי אני מרגיש חייב להראות להם את הדברים באמונתם הליבה המפריד אותם פולחן האל אמיתי ונכון. אני היום מודרני הנביא של אלוהים, כמו הנביאים הישן, לתת תוכחה אלה שנמצאים שגיאה, כי הם אולי לתקן את הטעות שלהם ולקבל צדקתו.

רבים כמו שאני אוהב, אני לנוף ולא לכבול: אילת ולכן, ואני בתשובה. התגלות 3:19

נראה לי, כי כל הרעיון של שבעת ימי הבריאה שיש אדוונטיסטים יום שבע כמו חלק הליבה שלהם מאמינים מילולי נשענת על ההגדרה של המילה **יום או ימים**, המשמשים המילה המקורית, **yowm או yome**.

המילון האמריקני מגדיר את המילה **יום** כמפורט להלן.

היום רשות ש (d³)

1. תקופת אור בין זריחה שקיעה; מרווח הזמן מזריחה עד שקיעה.

2. א. 24 שעות ביממה תקופה שבמהלכה כדור הארץ משלים סיבוב אחד על הציר.

b. התקופה שבמהלכה גוף שמימי עושה סיבוב דומה.

3. אחד התקופות 24 שעות ביממה ממוספרות שלתוכו מחולק שבוע, חודש או שנה.

4. את החלק של תקופה של 24 שעות ביממה שאמון על עבודה, בית ספר או עסקים.

5. פרק 24 שעות ביממה או חלק ממנה השמור עבור פעילות מסויימת.

a6. ספציפית, אופיינית תקופה בחיים של האדם.

b. תקופה של הזדמנות.

7. פרק זמן בהיסטוריה; עידן.

היום (ת')

1- של זה או הנוגע היום.

2. עובד במהלך היום.

3- שהתרחשו לפני רדת החשכה.

בחלק העברי קונקורדנציה תנ"ך אלוהים שגרמה תינתן לי, ישנן ארבע הגדרות נפרדות של המילה **yowm**, או **yome**.

1. להיות חמים; יום (כמו שעות חמים), לעומת הלילה. זה היא להסביר את החלק הזה של מחזור 24 שעות ביממה, כאשר

השמש, ולכן החום שלה מורגשת.

2. מהזריחה עד השקיעה, זה כאשר השמש בשמים.

3. של שקיעה אחת לבאה אחריה, א פרק 24 שעות ביממה, כפי שהוגדרו לששת ימי הבריאה, ביום מתחילה בשעת בין ערביים,

כולל הערב, הבוקר, ולאחר מכן החשכה הבא.

4. מרחב של זמן המוגדר על-ידי מונח המשוך. הגדרה זו יש קונוטציה של מופשט. זה כרוך מרחב של זמן, אשר לא מוגדרת

במפורש ע י כל ההיקפים מוחלט למעט בשיתוף עם כמה אחרים המונח משמעות או...

זו ההגדרה הרביעית היא זו אדוונטיסטים יום שבע נראה מעל נראה כאשר הם באו עם אמונתם יום שבע מילולי 24 שעות

ביממה. המונח המגדיר המשוך כאן, הוא ההקשר שבו מתקיימים לששת ימי הבריאה. הם מתחילים, עם המילים, בראשית, ומתארים ואז

כדור הארץ כמו חלל ריק. איך ניתן ביום כפי שנמדדו על כדור הארץ, כפי שהוגדרו על ידי ההגדרות שני הראשונים, קיים כאשר היקום

הוא ריק, לפני הקמת כדור הארץ? אלוהים מספרים בכל יום לאחר המתארת את מה שהוא גרם לבוא עליו, הוא מבסס את היום נכון,

היום של אלוהים, או כפי התחלתי לקרוא לזה, יום שמימית. אבל היום הזה לא ניתן לקבוע בסוג כלשהו של תקופת זמן, כי אלוהים לא

נתן לנו את המידע שאנחנו צריכים להציב משך מסוים של זמן לזה.

כאשר אלוהים ואז מורה גבר. הוא בטח מתאמן רק שישה ימים, כי היום השביעי הוא קידש ועשה הקדוש, זה בתוך זה התייחסות

שלו לאחר שעבד שישה ימים שמימית, נח ביום השביעי שמימית, ובכך ליצור את הרעיון של השבת, זה למטרה זו אלוהים עבר אפילו

את המאמץ להקים שבעה היום / השבוע בדרך של מערכת היחסים כדור הארץ הירח, כדי שיהיה גבר ללא קושי לדעת מתי לקחת יום מנוחה, ובכך מסתודדת עם אלוהים.

המילה **הקומונה** פירושו לתקשר. חלק נותנים סגידה לאלוהים הוא שהוא רוצה לקיים יחסים אישית ואינטימית איתך. כאשר אתה מדבר עם אלוהים, כפי שהיית אבא שלך או את, אהבה, כבוד, ואז אתה תקים קשר כזה. המילה "**פולחן**", מוגדרת בתור: הערצה, אהבה, כבוד, מסירות, והערצה. כפי שאתם רואים, כל מה שאלוהים רוצה מהאדם היא לתת לו כבוד, תחשוב שהוא אבא שלנו.

כאשר ברא את כדור הארץ, הוא להגדיר במהפכה שלה סביב הכוכב שלו, וסיפק הירח, כמו אור בלילה, כמו גם לוח השנה הבסיסי הראשון, בגלל שלה חודש 28-מחזור. הוא עשה זאת תוך ידיעה מלאה כי האיש שימוש באובייקט זה בהיר בשמיים ואז להפוך את הפתק את תנועותיה ואת מחזור מהימן של 28 ימים. הוא גם נתן כדור הארץ דחיפה, הגדרתו מסתובב על צירו, מתן יום ולילה. הוא גם נתן כדור הארץ התנוודות, אשר נתן את חילופי העונות. היום האחוזים של 24 שעות הוא סמלי היום נכון, היום של האל, הלא ביום, סמליות שמימית מילולי, בדיוק כפי המשכן על פני כדור הארץ הוא סימבולי אחד בגן עדן. כאשר אלוהים נותן התייחסות ששת הימים הוא לקח כדי ליצור את היקום, האיש הזה צריך גם לעבוד ב-6 ימים ולנוח ביום השביעי, היה כהפניה סמלי ולא כפי הפניה מילולי מעבודות שלו או יומו שמימית.

דבר האלוהים לעומת אמונה מבוססות

אלה של אדוונטיזם יום השביעי, אשר דיברתי להתעקש כי שלי הקביעה שמשמשים התהליך האבולוציוני מבוקר על ידי אלוהים שלו הבריאה של היקום, ואת שלי טענה נוספת שזה בלתי שבע אמונה של SDA יום מילולי, יש שגיאה. אמרו לי זה שאני מנסה לעשות משהו. אני מאמינה בעבודה (אבולוציה), על ידי בגנות האמונה שבע יום מילולי.

אני לא מנסה להפוך את האבולוציה עובדת; זה עובד בלי העזרה שלי. מה אני מנסה לעשות, זה מראים כי אלוהים עשה שימוש התהליך האבולוציוני ב שבעת ימי הבריאה. אני מציע עוד יותר שהוא הדבקות של SDA אמונתם מוטעים, אשר אינה נתמכת על ידי התנך שיוצר את אי-ההתאמה בין המדע לבין כתבי הקודש. יש הוכחה ניצחת על-ידי המדע כי האבולוציה היא תהליך טבעי, הראיתי בדפים האלה, כי כתבי התנך תומך את הרעיון של אבולוציה, ובכך לתת הרמוניה אשר הוכח על ידי המדע, אשר מתואר בתנך.

השטן לא רוצה אותנו לראות הרמוניה זו. הרמוניה זו מאפשרת לנו להבין, ולכן יודע ולהעריך את אלוהים באופן אישי ואינטימי יותר.

זה שהוא האלוהים

הנה עיקר הטיעון שלי. אלוהים ברא את היקום. אלוהים נתן לנו את התנך. שניהם מן האל, לכן, שניהם של אלוהים. אם הם של אלוהים, אז הם שניהם את האמת.

מדע מסתכל על הטבע, או את היקום, ואני שואל את השאלות, **איך, מה, איפה ומתי**. מאמציהם כדי לענות על שאלות אלה, המדען הנחות תיאוריות. כמה תיאוריות מלא חורים, ואחרים כמו אבולוציה, נראה לעבוד. אם אלוהים הוא אמת, התגליות של המדע הם

רק הכשרה בשמירת אשר ברא, ואז כאשר הגילוי מוכיח את נכונות, במיוחד וכאשר משהו שכתוב בתנך מגבנה את המדע, כמו במקרה של האבולוציה, ואז זה גם חייב להיות האמת.

למה אלוהים ליצור יקום עובד בדרך אחת, ולאחר מכן תן לנו פסוקים אשר מפריך את החקירה ואת ההבנה של המכניקה של היקום? זה האמונה שלי כי אלוהים נתן לנו את התנך ואת היקום, אולי יש לנו שני עצמים נפרדים של הפניה, כפי שאנו נאבקים להבין מי הוא אלוהים. התנך אומר לנו מי שאלוהים הוא, כאדם, על אופיו המוסרי. קורא את התנך סיפר לי, כי אלוהים הוא אדם מוסרי שיש לו אהבה, חמלה ורחמים.

ההבנה שלי של מדעי, או מנהגים למדה את הטבע, מראה לי שאלוהים הוא אדיר. היקום, הוא יצר הוא מורכב, עדיין לוגי. מיקרוסקופיים כדי גלקטית, היא נשלטת על ידי וקבועים מתמטיים מדויקים. כל ההיבטים של היקום מתמזגים בהרמוניה אחד לשני.

כי אלוהים עשה את זה בטבע, עולה לי כי הוא יגרום היצירה שלו להיות בהרמוניה עם המילה שלו, התנך. כי האמונה של SDA ברעיון של שבעת ימי הבריאה, מילולי גורמת התהליך הטבעי של האבולוציה להיות בניגוד ביאורם של התנך, זה אומר לי את זה גם בתנך הוא שקר או האבולוציה אינה נכונה או כמו שליש אפשרות הפרשנות של התנך שיש אדוונטיזם יום השביעי נוסדה בשגיאה, במילים אחרות, זה השקר של השטן. כפי שאתה יכול לראות, האמונה אדוונטיזם יום השביעי מביא חלוקות הדעות בין היצירה וההתפתחות. המילים של התנך, כפי חייב שמוצג להיות המשמעות האמיתית שלהם, להביא הרמוניה. אני תמיד ישים האלוהים מעל אמונה עיוורת, וזה מה שאני רואה בתור אדוונטיסטים הקפדה. אדוונטיזם יום השביעי קיבלו שקר בעיניים עצמות בלי לקחת את הזמן והמאמץ כדי להוכיח את זה נגד מה אלוהים בעצם אומר לנו בתנך.

אבולוציה היא בלתי אפשרית או האמונה שבע יום מילולית היא טועה. אז בואו נסתכל על אי-התאמה זו באור.

אלוהים מעודד מדע

ואלוהים אמר: "אל תהיה אורות הרקיע השמים כדי לחלק את היום הלילה; ולתת להם להיות סימנים, עונות השנה, במשך ימים

ושנים" בראשית 1:14

הן מילות המפתח הן, "שלטים", "עונות", "ימים", ו"ושנים". איך אחד לחשב את עונות השנה, ימים או שנה על ידי התבוננות האורות בשמים? כאשר אדם העתיקה קודם העריץ שמי הלילה, מלבד השמש, הירח היה האור הבולטים בשמיים. על ידי התבוננות פשוטה, הם היו רואים ארבעת השלבים העיקריים של הירח. שהם גם במהירות מבינים כי ארבעת השלבים הללו היו מהימן עקבית, רגיל, רכב על אופניים. מהמעגל הזה יציב, והמציאו חודש 28 יום, בהיקף של ארבע חטיבות או שבועות, המייצגים ארבעת השלבים של הירח.

על פי לוח שנה זה היה שימושי עבור שמירה על מסלול של הפעילויות היומיומיות שלהם, הם חייבים במהירות גילו זה החודש 28 יום לא היה עקבי עם עונות השנה, או עם השנה עצמה. מסיבה זו, הם היו צריכים ללמוד את אורות אחרים בשמיים עבור לוח שנה שנתי מדויקת יותר, ששיקפה את העונות.

שמירה על התנועה של אורות בשמיים נקרא אסטרונומיה. כדי להיות מסוגל לקבוע את התנועה מדויק לעונה, לשנה של האורות האלה, האדם העתיק נאלצים להמציא מתמטיקה או פיזיקה. אלה הם הראשונים של מדעי הומצא על ידי גבר. מדעים אלה הומצאו, כי אלוהים נתן לנו אורות בשמיים. בלי האורות כדי להצית את הסקרנות של האדם, האדם אי פעם הופיעו משום שלנו מערות, לבנות ערים, או אפילו לשתול יבולים?

ממדעי ראשון שתי אלה התפתחו כל שאר המדעים, הכוללים למדעי הביולוגיה ואת התהליך האבולוציוני. זה כל מה הובא, כי אלוהים רצה האיש להביט אל השמיים, לחשוב, ללמוד. הבנת את המכניקה של היקום, נותן לנו מבט לתוך הדמות של האל, לא אחרת המוצגים בתנ"ך. אחרי הכל, הוא הבורא, וחרדה כי האדם להיות יראת כבוד כלפי העבודה שלו. כי הוא אמור לרצות אותנו להתבונן ולהיות יראת היכולות שלו, הוא יודע, רק ישפר שלנו באהבה ובהערכה לאלוהים.

מסיבה זו, אני משוכנע כי המושג שבע יום מילולי כדי להיות פגומים, כי היא מונעת את הסדר הטבעי של היקום הפועלת בהרמוניה עם כתיבי הקודש של אלוהים. אם אתה מאמין שאלוהים ברא את היקום, אתה חייב להאמין כי היקום חייב להיות אמיתי, ואז בהרמוניה עם דבריו של אלוהים, כפי שכתוב בתנ"ך.

זה הרושם שלי כי אדוונטיזם יום שבע מעניקה מס שפתיים האל הבורא, אך מכחיש את היצירה מאוד כי הם מסרבים לקבל את המילים בספר בראשית מהמשמעות האמיתית שלהם, אבל במקום זה יש לשים אין תמיכה משמעות המילים.

. אני מודעת כי אלוהים יכול רק לדבר את המילים, היקום יכול היה להגיע, כל ללא פגע, כפי מציע אדוונטיזם יום שבע. בנוסף אני מאמין זה כאשר המשיח מחזיר, והורס את האדמה העתיקה, השמיים הישן, כי זה בדיוק איך שהוא יוציא. על כדור הארץ החדש, עדן חדש. עם זאת, היקום בו אנו חיים, אלוהים ברא באמצעות הכלי אבולוציונית, כך שנדע אותו לעוצמה מלאה שלו. ב חדשים וארץ חדשה יישארו רק הקדושים של אלוהים. הם יהיו כבר יראת אלוהים; לכן אלוהים לא צריך להרשים להיותו גבר יותר.

אם אלוהים ברא את העולם, נתן לנו בתנ"ך, אז זה **לא הגיוני** כי הוא יעמיד היבט אחד כנגד השני. אלוהים הוא אמת; לכן, כל מה שהוא יצר היא האמת. אם נמצא את הקונפליקט בין המילים של התנ"ך בהוכחות לאימות של המדע, אז. מישהו עשה שגיאה, זה לא אלוהים. מי קודם בא עם הרעיון הזה של שבעה ימים מילוליים, אשר הוא מושג שאינו נתמך על ידי כתיבי התנ"ך, הפך את השגיאה, לא אלוהים, לא את התנ"ך, והיקום לא. אני מציע שמישהו הוא השטן.

בשמירת שבת ביום השביעי, כפי שאלוהים מאוית, אדוונטיסטים-יום השביעי הן הדבר הקרוב ביותר אמיתי ונכון לפולחן האל; זו הסיבה מדוע השטן נתן להם את השקר הזה. זה מסיר אותם לסגוד לאל כמוהו פקודות, וזה הסיבה מדוע אלוהים נתן לי לקחת את הזמן והמאמץ להסביר שלו לששת ימי הבריאה, את החשיבות של שמירת יום השביעי כמו השבת הקדושה.

אחרים ניסו ערפל מעל למילותיי ולהצהיר לי אלה המאמינים באבולוציה הדארוויניסטי. דרווין הכחיש יד האל בתהליך האבולוציוני. דרווין. מעולם לא ראיתי יד האל בתהליך האבולוציוני; הוא ראה את זה רק בתור אירוע סיכוי, אקראי, נקבע על ידי תנאים סביבתיים ושינויים. יש הראו, כי המילים בתנ"ך לשקף שימוש מבוקר של אלוהים של התהליך האבולוציוני. זו הסיבה מדוע דרווין יכולה להסביר קפיצות בתהליך, ללא כל קשר לכאורה את הקפיצה. לא יוכל לראות יד האל בתהליך. אני רואה שאלוהים די בפשטות, במיוחד מכיוון שהוא לכאורה בתנ"ך כפי שהוא בטבע.

היא לכן שאני משוכנע כי אלוהים הוא יום הבריאה, או את יום שמימית, יש אין משך זמן המשויכים אליו עד כמה בן אדם יכול להבין מנקודת המבט שלו הגשמי. אלוהים numerates כל יום הסיבה להקמת שמירת השבת, כדרך כי אדם יכול בקלות להבין ולבחון אותה, זה רק צירוף מקרים נוח שזה. גורם מתייחס האירועים של כל שלב של תהליך היצירה שלו קל יותר.

סיכום של אלוהים

אלו הדורות של השמים ושל האדמה כאשר הם נוצרו, במהלך היום אדוני אלוהים עשה את האדמה, השמים, ואת כל צמח השדה לפני שזה היה כדור הארץ, ואת כל עשב השדה לפני זה גדל: כי יהוה אלהים לא גרמה לו גשם על האדמה, ולא היה אדם לעבוד את האדמה. בראשית 2:4-5

אני רואה שני הפסוקים הנ ל. כפי שאלוהים נותן הסבר מתומצת של תהליך אלוהים עבר בהקמה של כדור הארץ, הצומח, ולבסוף הקמת איש

אלו הדורות: אומר המילון דורון: מסוים ממוספרים שלב ברצף של מישוהו או משהו להיות מזוהה עם תכונה מסוימת, שלב מסוים בהתפתחות של מוצר או טכנולוגיה, במיוחד אחד עושה התקדמות משמעותית.

שימו לב: אלוהים קודם משתמש הדורות מילים כדי לתאר את השינויים שהוא. עושה ב שלו מניפולציה של השמים ואת הארץ. כפי שאתם רואים לפי שתי ההגדרות הראשי, זה מתייחס אל שלב הרצף, זאת דרך אחרת לומר התהליך האבולוציוני של השמיים והארץ. המילה "הבמה" מוגדרת בתור: 1. נקודה או צעד במהלך התהליך של מישוהו או משהו שינוי מצורה אחת נוספת, 2. זירת אירוע או סדרה של אירועים שיובילו מצורה אחת לאחרת.

כל צמח השדה לפני זה היה על האדמה. לאחר מכן אלוהים ממשיך עם הסבר על הדורות של הצומח שמכסה לאורך זמן כדור הארץ. לאחר מכן הוא מגיע עד כי אלוהים הוא עושה, עבור שהאל לא גרמה לו גשם על האדמה. לפני כן, אלוהים נתן חיים אל הים, לפני אלוהים גרם החיים התחיל בים כדי להרחיב החוצה לתוך האדמה, ולאחר מכן אל השמיים, לא היה האדם לעבוד את האדמה.

אנו יודעים כי אלוהים גרם האדם להתעורר על היום השישי של הבריאה, באותו זמן כמו כל החיות הנוספות מוכרים לנו. אבל כפי שניסיתי להסביר, האיש שהביא אלוהים ביום השישי לא היה את היכולת עד הקרקע. לעבוד את האדמה היא דרך אחרת לומר, לעסוק בחקלאות. מחקר אנתרופולוגי. אנחנו יודעים את זה האדם הקדמון היו ציידים ולקטים, זה אומר שהם לקחו את מה שהיה זמין איתם אבל לא מניפולציות טבע להביא יכול עקבי ומהימן, לעבוד את האדמה.

. זה לא היה עד על 8,000 עד 7,000 לפני הספירה לפני האיש החל מניפולציה סביבתו כלשהי בדרך עניינית, שאותו אנו מכנים חקלאות. למה זה? אם אדם כפי שהוקמה ביום השישי של הבריאה, הוא אותו אנחנו, נמצאו עצמות של האדם המודרני כבר 70,000 לפני ס, אז למה לקח כל כך הרבה זמן לגבר יתפוצץ לפתע ב- היכולת באמת לטפל בסביבתו?

אני מחשיב את שני הפסוקים הנ ל כמו נותנת תמיכה לרעיון כי האדם הקדמון לא הייתה נפש חיה, אבל רק עוד חיה, פיקח, כן, אבל רק עוד חיה. זה לא עד אדם, כי בנו של האיש הופכת מבעל חיים תבוניים בכך שאנו היום.

אבל שם עלה ערפל מן הארץ, להשקות את כל הפנים של הקרקע - בראשית 2:7

עם האל הזה היה אז מוכנים להקים את החיים על פני כדור הארץ. המדענים אומרים לנו כי כדור הארץ היה להרכיב הראשונה, היו בלי האוקיינוסים. מים במצב נוזלי לא הגיע לכדור הארץ עד זמן רב אחרי הכוכב יצרו הקרום היה מקורר מספיק כדי לתמוך האוקיינוסים.

אדם וחוה

כאשר הגבר הוקם לראשונה על כדור הארץ ביום השישי של הבריאה, הוא היה לא יותר מאשר לשאר החיות הוקם בו זמנית. עם האיש, אדם, אלוהים גרם לזה האיש יהיה בתמונה של אלוהים, על ידי הפיכת גפשו חיה.

, יהיה אלוהים הקים איש האבק של הקרקע ולאחר ויפח נחיריו נשימת החיים; והפך האדם נפש חיה. בראשית 2:7

כל נוצרי זה דיברתי לגבי פסוק זה, מאמין אותו הדבר לגבי המשמעות שלה, וזה: אלוהים לוקח את האבק מן הארץ ויוצר אותה לצורה של אדם, ולאחר מכן על ידי נשימה בנחיריו של העפר בצורת, שזה יגיע בחיים ונוצרת אדם בוגר לגמרי.

תמיד ניסיתי להבין מה אלוהים אומר לנו, על ידי לקיחת בהקשר מכלול של מה שהוא אמר לפני שהוא מחלוקת. פעולה זו מתבצעת על ידי לקיחת את המשמעות של המילים שנאמרו על ידי אלוהים את המשמעות האמיתית, וכן לא מכניס מילים לפיו של אלוהים. במאמץ שלי כדי לעשות זאת שאני מוצא להבנת לעיל רוב הנוצרים הוא בטעות.

אדם: אבק של הקרקע

השאלה כאן היא מה עושה אלוהים אומר או מה הוא אלוהים מדבר כשהוא אומר האבק של הארץ? המילים האלה כדי להבין במערכת היחסים שלהם עם היצירה של אלוהים, והאדמה במיוחד.

זוכר: אלוהים גרם לעולם הפיזיקלי כדי ליצור מגורמים שני המקורי שלה; ומימן, חמצן, "המים"; תודה הפיק את כל הרכיבים האחרים ביקום מן החום העצום, לחצים שקיימים במרכז של הכוכבים. כי הלחץ ואלמנטים חום גרעינית השניים, מה שנקרא אטומים, היו דחוסים ועבר בתנאים קיצוניים, הגורמת אותם בצורה היסודות האחרים, זו ידועה בשם ביקוע גרעיני. זה כאשר הכוכבים פרוטו פרצה סופר נובה זה שאר רכיבי שבו נתון כניסתו של היקום, והוא זה מזה הכוכבים החדש, נוצרו כוכבי לכת, כולל כדור הארץ. אז זו הסיבה מדוע נאמר כי כדור הארץ, אדם הם סטאר-דאסט.

עם הבנה זו, אני יכול להסיק כי אלוהים מדבר האבק של הארץ, כמו להיות סטאר-דאסט, וזה מזה הוא יוצר איש כל הארץ היא כוכב אבק ואז כל החיים על פני כדור הארץ מורכב גם סטאר-דאסט, בתור שכזה, אדם עשוי סטאר-דאסט. זה הפניה זו שאני רואה האל משמעות, אם אתה שואל אותי, זה הגיוני הרבה יותר מאשר עפר שעמום אלוהים לצורה של אדם, ולתת לו את החיים. אדם הוא מקרה פרטי של אדם שגרם אלוהים כדי לאכלס את כדור הארץ על היום השישי של הבריאה, של האל מניפולציה של היצירה שלו לאורך

התהליך האבולוציוני. בדרך זו, אלוהים נושם את נפש חיה לתוך מה היה לא יותר מאשר חיה אחרת. אדם הוא לא אבא של מישו, אך אדם הוא אבא של מישו. עם הנשמה חיה.

הסיבה שאלוהים נותן אזכור לאדם להיות עשוי האבק של כדור הארץ, כי המלאכים לא עשויים אבק כוכבים, אך עשויים מ עדין שיהיה מורכב. זו הסיבה מדוע המלאכים הם בני אלמוות, בן תמותה. אלוהים רוצה זה אדם מעריך את העובדה שהוא ומורכב מחומרים דוממים אחרת, כי אלוהים נתן להם את החיים, לאיש יש חיים. אלו חפצים דוממים הם אבק כוכבים. זה בדרך זו, כי האיש הוא שהקים את האבק של הארץ.

Eden של גן

, שהאל נטע מזרחה גן ב-Eden; שם הוא שם אדם אשר הוא תיכנן. בראשית 2:8

זכור: בראשית 2:5 אלוהים אמר כי היה אף אדם לעבוד את האדמה? אלה לעיל-פסוקים אלוהים עכשיו גרמה גבר להיווצר

שיש להם את היכולת לעבוד את האדמה, עם האיש הזה, אשר הוא שמות אדם, אלוהים עובר על הקמת גינה לגבר נוטים.

, מתוך האדמה עשה יהוה אלהים לגדול כל עץ זה נעים למראה, וטוב בשביל מזון; עץ החיים גם בתוך הגן, עץ הדעת טוב ורע.

בראשית 2:9

אלוהים מתאר אז איזה צמחים ועצים זה הוא צמחים בגינה שלו לאדם אדם לטפל. שימו לב שעץ החיים הוא כלול בגינה עץ

הדעת טוב ורע.

איתור של Eden של גן

ו נהר יצא Eden להשקות את הגן; משם זה היה נפרדו, והפך לתוך ארבע ראשים. השם של הראשון הוא Pison: כי הוא זה אשר

compasseth ארץ שלם של חוילה, איפה יש זהב; הזהב של האדמה טובה: יש bdellium ויש את אבן אוניקס. בראשית 2:10-12

והשם של הנהר השני הוא הגיחון: אותו דבר זה compasseth את כל הקרקע של האימפריה האתיופית. והשם של הנהר השלישי הוא

Hiddekel: כי הוא זה אשר גת מזרחה של אשור. נהר הרביעי הוא פרת. בראשית 2:13-14

בחודש האחרון כמה עשורים הארכיאולוגים עשו מאמצים למצוא את Eden של גן, שלדעתי טיפשי כי ארבעת הפסוקים הנ ל מראה לנו בדיוק איפה זה. אין ספק אלה שמחפשים לא יודע איך לקרוא או בחרו לא לקחת דברי ה' כמו שכתוב בפסוקים אלה בחשבון של החיפוש שלהם. אם מסתכלים על מפת המזרח התיכון ניתן יהיה לראות את גבולות אלה המתוארים הפסוקים הנ. Eden של הגינה אינה תיקון קטן 100 דונם של קרקע אדם עשוי ליצור. אלוהים חושב ב הרבה תנאי גדול יותר מאשר גבר.

במהלך כהונתו של אדם, אני מציע לפני להמיס את עידן הקרח, הכדור הצפוני של כדור הארץ היה מכוסה הקרח של עידן הקרח האחרון. מן הקרח הזה זרימה רצופה של מים זרמו דרומה לאזור הים התיכון, הנהר הידוע לפרת גם ניוונים כבר על ידי להמיס את הקרח.

אני מציע כי הסיבה שאלוהים תמיד מתייחס לפרת עד הנהר הגדול, היא כי בזמנו של אדם, זה שנמצא עכשיו נפרד נהרות היה נהר אחד בלבד, עם נהר החידקל להיות חלק לפרת. זה למעשה יהיה לפרת האדיר.

מהפרת Eden של גן ואז נכנס כל הדרך אל נהר הנילוס ומשם דרומה פלגים של הנילוס ולאחר מכן על, כולל את האדמות של אתיופיה. אני גם מציע כי חצי האי ערב לא מדבר אך היה מים קטיפה האכיל בערבה, ולא נכללה אדמות Eden של גן.

אדוני אלוהים לקח את האיש, והניח אותו לתוך גן של Eden להלביש אותה וכדי לשמור את זה בראשית 2:15

פסוק זה אומר לי כי בפעם הראשונה מאז האדם נוצרת על פני האדמה, אדם לומד כיצד עד הקרקע, להיות איכר אל העצים והצמחים, בקיצור להיות חקלאי.

הדיבר הראשון של האל לאדם

, שהאל ציווה את האדם, אומר; "מכל עץ הגן אתה י באופן חופשי לאכול: אבל של עץ הידע של טוב ורע, מצווים לא לאכול ממנו: כי במהלך היום אתה eatest ממנו מות תמות לבטח. בראשית 2:16-17

. זה הדיבר הראשון שאלוהים נתן איש לפני אדם ניתנה נפש חיה הוא לא היה כפוף המצוות של אלוהים, בדיוק כמו במקרה של החיות מטומטם. כאשר אלוהים נשימות נפש חיה לתוך האדם, מעליות הוא גבר מעל לשאר החיות הוקם על היום השישי של יצירת כדי להיות מסוגל להבין נכון בין טוב לרע, טוב לרע, משהו לא חיה אחרת יש את היכולת לעשות. זה בגלל הנשמה חיה כי האדם יש את היכולת להיות בתמונה של אלוהים, וכן כאלה הבנים לאלוהים. כמו כל אב טוב, אלוהים רוצה כי הילדים שלו להיות מוסרי ממושע אליו. אלוהים ואז לתת אדם מצווה ראשונה זו, הוא לא לאכול מעץ הדעת טוב ורע.

אלוהים הפך זמין לאישי את כל הגינה של Eden, למעט פרי עץ הדעת. מה זה אומר לך על אדם? אדם הוא בן אדם עם היבט נוסף של נפש חיה. חלק למה יש נשמות יש לעשות עם היכולת שלנו לבחירה בין טוב לרע. אם אנחנו עומדים בפני בחירה, אנחנו יכולים להחליט. לפנות שמאלה או ימינה, לפי המוקדם מביניהם. העונג כולו שלנו. כאשר אלוהים אומר, הנה בחירה, לא לאכול מן העץ של טוב ורע. ואז אלוהים נותן אדם ההשלכות בבחירת מול המילה של אלוהים. **כי במהלך היום אתה eatest ממנו מות תמות לבטח.**

אם מסתכלים על הניסוח משתמשת אלוהים, נראה לי כי אלוהים מצפה אדם להתנגד אלוהים, בשלב מסוים יאכל מהעץ האסור. זה מתבטא, המילים, "במהלך היום את eatest". אלוהים לא לומר "אם". אתה צריך לאכול, אבל "של היום." זה אומר לי כי אלוהים ידע כי אדם להיכשל לשמור מצווה זו אחת פשוטה אפילו.

פגישה עזרה לאדם

יהוה אלהים אמר; "זה לא טוב כי הגבר צריך להיות לבד; אגרום לו להיפגש עם עזרה. בשבילו. בראשית 2:18

המילה **נפגש** כמו בשימוש פירוש המשפט: לקרות או לבוא יחד באותו מקום, כדי להגיע להסכם עם מישהו על משהו. הגדרה זו לא מרגיש נכון לי ככל שהוא מתייחס אדם וחיה, אז בדקתי את זה בקונקורדנציה התנ"ך. הקונקורדנציה נותן שני איוטים אבל בעצם

משמעות זהה. המילה "**נפגשים**" היא המילה האנגלית שמחליפה את המילה העברית "**אזר או עזר**", מה שאומר: להקיף כדרך של מתן הגנה או סיוע, כדי לעזור או לתת שבג. המילה '**שבג**' פירושו: אדם שנותן עזרה או סיוע למישהו במצב קשה או לא נעים.

אלוהים אמר לנו את **שזה לא טוב כי אדם להיות לבד**, שהוא אומר שאלוהים מחשיב במצב של אדם של להיות לבד, לא נעים, לכן מחליט לספק עוזר כדי אדם סיוע.

מתוך האדמה

ו מהאדמה יהוה אלהים הקים כל החיה של השדה, ועופות כל האוויר; והביא אותם בפני אדם כדי לראות מה הוא היה קורא להם: בכלל אדם בשם כל יצור חי, זה היה השם שלו. בראשית 2:19

אני רוצה לרשום המילים הבאות: "**מתוך האדמה!**" אנו יודעים מה אלוהים הסביר לנו מן לששת ימי הבריאה החיות החל בים ולאחר מכן התפשטה אל הקרקע, ולאחר מכן חלק המשיכה להתפתח לעוף בשמיים. בפסוק לעיל, אלוהים אומר לנו שהוא מביא אותם **מהאדמה**. למה אלוהים הסביר דבר אחד אלינו רק כדי להחליף את ההסבר שלו כאן? שמעתי כמה מציע כי זוהי עדות של שתי יצירות, אבל אין שום דבר אחר במקרא אשר תומכת בכך.

אני רואה את זה בתוך האור אותו כפי שאני רואה את ההסבר של אלוהים שלו אדם נותן לנפש חיה. כדור הארץ ואת כל זה עליו סטאר-דאסט, שאלוהים לקח עולם המתים היה כדור הארץ, ולא נתת חיים זה אשר לו חיים. אלוהים לקח סטאר-דאסט ונתן אותו החיים. אלוהים גרם כל החיים לבוא מתוך האדמה.

זה האמונה שלי כי אלוהים משתמשת בסוג זה של זו קרדיולוגים אלה שלוקחים את הזמן והמאמץ כדי ללמוד דבר האלוהים, הוא אלוהים לקח את האבק של הארץ, נתן זה החיים. אלוהים הוא היוצר, ככזה, כולנו נעשים של כוכב אבק, חייבים החיים שלנו לאלוהים.

בלי עזרה נפגשים נמצאו

אלוהים אמר לנו שהוא רוצה למצוא לפגוש לעזור לאדם, כך בפסוק לעיל הוא תהלוכות כל החיות הבריאה לפני אדם. בעשיית האל הזה יש שתי מטרות. הוא רוצה לראות מה אדם שם את בעלי החיים, אך גם הוא מקווה כי אדם ימצא אחד מבעלי החיים כמסייע שלו.

אדם, נתן שמות כל בני הבקר, והיה לערכו של האוויר וכדי כל החיה של השדה; אבל עבור אדם לא נמצא על הפגישה עזרה לו. בראשית 2:20

זוכר: אלוהים ייסד אדם גם זכר וגם נקבה ביום השישי לצד של שאר בעלי החיים, לכן כאשר אלוהים תהלוכות החיות האלה לפני אדם, נקבה של האדם חייב גם עברו לפניו. כפי שניתן לראות פסוק זה, אדם מצא לא נפגשים עזרה מהחיות כי אלוהים הצעיד לפניו, וזה אומר כי אפילו בתו של אדם, לא היה מקובל כמו פגישה עזרה לאדם.

זה אומר לי כי רק אדם של כל אדם היה עשוי נפש חיה, ולכן כושר חישה, הנקבה ואת כל שאר הזכרים נשאר ללא נשמה, לא יותר מ החיות האחרות הצעיד לפני אדם.

בשינה עמוקה

, ואת אדוני אלוהים גרם בשינה עמוקה להישען עליו אדם. הוא ישן: הוא לקח באחת הצלעות שלו, סגר את הבשר במקום; ואת הצלע, אשר יהוה אלהים נטל מן הגבר, גרם לו אישה, והביאה אותה בפני האיש בראשית 22-21:

שני פסוקים אלה פעם נוספת מראים כי אלוהים הוא סותר את אשר הוא הראה לנו במהלך היום השישי של הבריאה. כמו עם החיות לעיל, יש לי הסבר הגיוני.

כאשר אלוהים ייסד אדם על פני כדור הארץ במהלך יום השישי, הוא גרם להם זכר נקבה, עם זאת, כפי שיש שהציע, הם אבל חיות לא עושות נפש חיה. כאשר אלוהים לוקח אדם מן הגבר הוא נותן אדם ואדם רק נפש חיה, זה כמו זה הוא חריף. אז הפעם כי אדם כבר לבד Eden של הגן, הוא רק אדם יש נפש חיה, כל האחרים הם עדיין יותר מבהמות נשמה.

כאשר אלוהים מסכם כי אף אחד אפילו לא החיות שמבנות האדם יעשה כמו עזרה לענות על ידי אדם, הוא מחליט כי הוא חייב לתת לאדם בתו של אדם, עבור רק אז אדם תהיה פגישה העזרה האמיתית. כדי לבצע זאת, כל אדם חייב להיעשות נפש חיה.

אדוני אלוהים גרם בשינה עמוקה להישען עליו אדם. אני חייב לשאול את השאלה "מדוע אלוהים שם אדם לישון?" **והוא לקח את אחת הצלעות שלו, סגר את הבשר במקום הימני.** שוב אני שואל, **לאיזו מטרה doe אלוהים לקחת צלע מאדם ולשים אותו האיש איב? עשה הוא אישה, והביאה אותה בפני האיש**

אם בן אדם, גם זכר וגם נקבה, שם הקים על הארץ במהלך היום השישי של הבריאה, אז למה היה זה הכרחי עבור אלוהים ליצור אישה אחרת. באחת הצלעות של אדם? בכל פעם לשאול שאלה שאין לי ברירה אלא כדי לחקור אפשרויות עד שאני אמצא הסבר מתקבל על הדעת. בבתים מבלבל לעיל, איני רואה כיצד ניתן להפעיל היסטוריה או מדע למצוא תשובתו של האל, עד כה בתפילה, אלוהים רק נתן לי מחשבה. אין לי שום דרך לדעת אם המחשבה שלו או אם הוא שלי.

אני יכול לראות הסבר אחד של למה אלוהים שם אדם לישון, ואני את ההיגיון הזה שאלוהים סיפק לנו עם כבר. אדם הוא בודד. כאשר אלוהים נשם בנחיריו של אדם וגרם לו נפש חיה, אדם היה בנו היחיד של האדם שעשה את אלוהים זה. כל שאר האדם נותרו חיות. כאשר אלוהים הבין כי אדם בודד, ולא צריך פגישה עזרה, ואז החליט כי רק בתו של אדם ינהג, אלוהים היה מוכרח להפוך שאר האדם נפש חיה קודם.

אני טרם באיתור ראיות של אלוהים באמצעות כוחותיו העל טבעיים כדי להשיג דברים, כאשר כבר יש לו דרך טבעית לעשות זאת. לכן, אני מציע כי אלוהים שם אדם לישון, בגלל שזה הולך לקחת כמה דורות כדי לחולל את השינוי באדם זה יאפשר להיות נפש חיה. אלוהים לא רצה אדם להיות בודדים יותר, כך על-ידי אותו לישון במהלך התהליך הארוך הדור הזה, שהוא יעיר למעלה לא מודעת של הזמן החולף.

זוכר: לעומת ישו על מותו של לזרוס עם זה של שינה, לכן אני מציע כי אלוהים לא רק לשים אדם לישון, אבל לקח את חייו מן הגוף עד כל אדם היה נפש חיה, אז לתחייה אדם מן המתים. נכון שום דבר כתוב בתנ"ך זה סיפר לי על זה, אבל אני רואה את זה בתור הסבר הגיוני האירועים ההסתייגות.

אני רואה את שאר הפסוקים הנ"ל סמליות של מה אלוהים משיגה עם השארית של גבר הצלע היא סמלית של הטרנספורמציה של האדם מזה של חיה לזה של אדם כמו נפש חיה, אשר אדם כבר היה. אז שיהיה שינוי זה היה בתוך הגוף של אדם ואת שאר בני האדם היה צריך להיות מותאם, התאמה זו אלוהים מסמל את הצלע של אדם. לדעתי שאפשרות זו ניתנת תמיכה על ידי הבא שני הפסוקים.

אלוהים נותן איב בנישואין

אדם, אמר, "זה עכשיו עצם של העצמות שלי, בשר מבשרי: היא יקרא אשה, כי לוקחה איש לכן יעזוב את אביו ואת שולו אמא, האם קליב בפני אשתו: הם יהיה בשר אחד. בראשית 2:23-24

כאשר אלוהים מציג אדם עם האישה איב, הוא מציג אדם עם אישה. המילים שנאמרו על ידי אדם הן שבועת הנישואין.

זוכר: זנות וניאוף הם החטאים, אפילו הגן של Eden, זה אומר כל זה חטא למעט אשר מתרחשת בין איש לאשתו.

המוסר של אלוהים כבר את מוסריותו מאז זמן רב לפני אלוהים ברא את העולם הזה, ימשיך להיות המוסר שלו ארוך אחרי היקום הזה הוא נפטר. אלוהים הוא נצחי אל הנצח. אלוהים הוא קבוע לעולם ללא שינוי, זה שאנחנו יכולים לבטוח.

במתן אתה ואני עם משמעות סמלית זו, אלוהים בכוונת שבו אנו מבינים, כי בעל ואישה אינם עוד אנשים נפרדים, אבל בחיי הנישואין להיות שלם, משפחה. הוא עוד יותר בכוונת שבו אנו מבינים כי אשתו של הבשר אותו כאיש, ולכן לא חייב להיות התעללות או הנפגעת, לא עוד כי אדם לפגוע או שימוש לרעה בשרו. אלוהים בכוונת כי האיש ואשתו לתת אהבה, כבוד אחד לשני, אין טוויין יותר אבל במקום משפחה אחת. בנישואים, אלוהים כבר לא מחשיב מין בין האיש ואשתו להיות חטא; במקום זאת, הוא מתנה אל השניים, כדרך נותן שיפור היחסים שלהם דרך מעשה אינטימי שיש, אוחזים זה בזה.

והם שניהם ערומים, האדם ואשתו, לא התביישו. בראשית 2:25

איש ואשתו לעולם לא מתבייש עומד ערום, לגוף של כל אחד שייך לשני, שזה מה שאלוהים אומר כאשר הוא מכנה אותם והיו שניהם לבשר אחד

שני הפרקים הראשונים של חומש בראשית ספר לנו אלוהים מושלם, עולם מושלם, ואת אדם מושלם, הם להיות ללא חטאים. זהו העולם זה אלוהים הייתה גבר כל שאר בתנ"ך, אלוהים עוסקת מחזיר את האיש האהוב שלו מן החטא לשלמות במין. שני פרקי ספר ההתגלות לספר לנו על הצלחה עתידית של אלוהים להביא את האדם חזרה והחזרת אלוהים מושלם, עולם מושלם ושל אדם מושלם, מי שבכם.

יש לא רק הסבר זה של האל הבריאה היה מובן והגיוני זה גם מביא להרמוניה המדע של האבולוציה ואת כתבי התנ"ך. אני שואל אותך שוב, מאיזו סיבה אלוהים ליצור את היקום, אז לסתור את היצירה בכתבי הקודש שלו? אלוהים לא אבל השטן יעשה כל מה שצריך להתרחק גבר אמיתי ונכון פולחן האל. אז אני מפציר בך, מחפש את אלוהים בחריצות, לוקח את המשמעות של המילים קראת כמו שאלוהים התכוון משמעותם להיות. כאשר אתה מקבל מישהו אחר פרשנות ללא אימות זה למשמעות של אלוהים, ואז פתחת באמונה עיוורת, לא-משכילים ולא מתנתו האמת.